

Αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) *I**

Νομοθετικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Μαΐου 2009 σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) (COM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

(Διαδικασία συναπόφασης – αναδιατύπωση)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (COM(2008)0820),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 251, παράγραφος 2, και το άρθρο 63, παράγραφος 1α της Συνθήκης ΕΚ, σύμφωνα με τα οποία του υποβλήθηκε η πρόταση από την Επιτροπή (C6-0474/2008),
 - έχοντας υπόψη τη διοργανική συμφωνία της 28ης Νοεμβρίου 2001 σχετικά με μία πιο διαρθρωμένη προσφυγή στην τεχνική της αναδιατύπωσης των νομικών πράξεων¹,
 - έχοντας υπόψη την από 3ης Απριλίου 2009 επιστολή της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων προς την Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 80α, παράγραφος 3, του Κανονισμού,
 - έχοντας υπόψη τα άρθρα 80α και 51 του Κανονισμού,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (A6-0284/2009),
- A. εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με την συμβουλευτική ομάδα των νομικών υπηρεσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, η εν λόγω πρόταση δεν περιέχει καμία ουσιαστική τροποποίηση πλην εκείνων που προσδιορίζονται ως τιοιούτες στην ως άνω πρόταση και ότι, όσον αφορά την κωδικοποίηση των αμετάβλητων διατάξεων των προηγούμενων πράξεων μαζί με τις τροποποιήσεις αυτές, η πρόταση περιορίζεται απλώς και μόνο σε κωδικοποίηση των υφιστάμενων πράξεων, χωρίς τροποποίηση της ουσίας τους,
1. εγκρίνει την πρόταση της Επιτροπής όπως έχει προσαρμοστεί με βάση τις συστάσεις της συμβουλευτικής ομάδας των νομικών υπηρεσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής όπως τροποποιείται κατωτέρω·
 2. ζητεί από την Επιτροπή να του υποβάλει εκ νέου την πρόταση, αν προτίθεται να της επιφέρει σημαντικές τροποποιήσεις ή να την αντικαταστήσει με νέο κείμενο·

¹ ΕΕ C 77, 28.3.2002, σ. 1.

3. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τη θέση του Κοινοβουλίου στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.

Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που καθορίστηκε σε πρώτη ανάγνωση στις 7 Μαΐου 2009 εν όψει της έγκρισης κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιאτύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη || τη *Συνθήκη* για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63 πρώτο εδάφιο σημείο 1 στοιχείο α),

έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής,

έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της *Συνθήκης*³,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας⁴ πρέπει να επέλθουν ορισμένες ουσιαστικές αλλαγές. Για λόγους σαφήνειας, ο εν λόγω κανονισμός πρέπει να αναδιατυπωθεί.
- (2) Η κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου, που περιλαμβάνει ένα κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Κοινότητα.
- (3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την ειδική σύνοδο που πραγματοποίησε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να αρχίσουν οι εργασίες για την εγκαθίδρυση ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος χορήγησης ασύλου, που θα βασίζεται στην πλήρη και συμπεριληπτική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης, της 28ης Ιουλίου 1951, η οποία συμπληρώθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, της 31ης Ιανουαρίου 1967, ώστε να εξασφαλίζεται ότι κανείς δεν θα αποστέλλεται πίσω εκεί όπου θα υποστεί διώξεις, δηλαδή να διατηρηθεί η αρχή της μη επαναπροώθησης. Από την άποψη αυτή, και χωρίς να θίγονται τα κριτήρια ευθύνης που ορίζει ο παρών κανονισμός, τα κράτη μέλη, όλα εκ των οποίων σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης, θεωρούνται ως ασφαλείς χώρες για τους υπηκόους τρίτων χωρών.

¹ EE C [...] ||, [...], σ. [...].

² EE C [...] ||, [...], σ. [...].

³ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Μαΐου 2009.

⁴ EE L 50 ||, 25.2.2003, σ. 1.

- (4) Τα συμπεράσματα του Τάμπερε προσδιόρισαν επίσης ότι το σύστημα θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων.
- (5) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες καθορισμού του καθεστώτος διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.
- (6) *Στο πλαίσιο της εισαγωγής, κατά διαδοχικές φάσεις, ενός Ενιαίου Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου που θα πρέπει να οδηγήσει, μακροπρόθεσμα, σε ενιαία διαδικασία και ενιαίο καθεστώς, που θα ισχύουν σε ολόκληρη την Ένωση για εκείνους στους οποίους χορηγείται άσυλο, φαίνεται ενδεδειγμένο, στο παρόν στάδιο, επιφέροντας τις απαραίτητες βελτιώσεις σύμφωνα με την αποκτηθείσα εμπειρία, να επιβεβαιωθούν οι αρχές στις οποίες θεμελιώνεται η σύμβαση περί καθορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης παροχής ασύλου, υποβαλλόμενης σε ένα από τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπεγράφη στο Δουβλίνο στις 15 Ιουνίου 1990 (Σύμβαση του Δουβλίνου), η εφαρμογή της οποίας τόνωσε τη διαδικασία εναρμόνισης των πολιτικών ασύλου.*
- (7) Η πρώτη φάση της δημιουργίας του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου || έχει επί του παρόντος επιτευχθεί. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στις 4 Νοεμβρίου 2004, ενέκρινε το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο καθορίζει τους στόχους προς υλοποίηση στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης κατά την περίοδο 2005-2010. Από την άποψη αυτή, με το πρόγραμμα της Χάγης κλήθηκε η || Επιτροπή να ολοκληρώσει την αξιολόγηση των νομικών πράξεων της πρώτης φάσης και να υποβάλει τις πράξεις και τα μέτρα της δεύτερης φάσης στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προκειμένου να εκδοθούν πριν από το 2010.
- (8) *Οι υπηρεσίες των κρατών μελών που είναι υπεύθυνες για θέματα ασύλου θα πρέπει να λαμβάνουν πρακτική βοήθεια για να αντιμετωπίζουν τις καθημερινές ανάγκες λειτουργίας τους. Από την άποψη αυτή είναι ουσιαστικός ο ρόλος της Υπηρεσίας Στήριξης σε Θέματα Ασύλου, η οποία συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. .../...¹.*
- (9) Ενόψει των αποτελεσμάτων των αξιολογήσεων που διενεργήθηκαν, ενδείκνυται στο παρόν στάδιο, να επιβεβαιωθούν οι αρχές στις οποίες βασίζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003, καθώς επίσης να επέλθουν οι αναγκαίες βελτιώσεις βάσει της πείρας για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του συστήματος και της προστασίας που χορηγείται στους αιτούντες διεθνή προστασία στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.
- (10) Για να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των αιτούντων και δικαιούχων διεθνούς προστασίας, καθώς και για να εξασφαλιστεί η συνοχή με το τρέχον κεκτημένο της ΕΕ για το άσυλο, και ιδίως με την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους και καθορισμό του περιεχομένου της παρεχόμενης προστασίας², είναι σκόπιμο να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού

¹ *EE L ...*

² *EE L 304 ||, 30.9.2004, σ. 12.*

για να συμπεριληφθούν οι αιτούντες επικουρική προστασία και τα πρόσωπα που απολαμβάνουν επικουρικής προστασίας.

- (11) Για να εξασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των αιτούντων άσυλο, η οδηγία *|| .../...ΕΚ || του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*, της ..., σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη¹ πρέπει να εφαρμόζεται στη διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους όπως *προβλέπεται* στον παρόντα κανονισμό.
- (12) Σύμφωνα με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα δικαιώματα του παιδιού και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη πρέπει κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού να λαμβάνουν πρωτίστως υπόψη το μείζον συμφέρον του παιδιού. Επιπρόσθετα, πρέπει να θεσπιστούν ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις για ασυνόδευτους ανήλικους λόγω της ιδιαίτερα ευάλωτης κατάστασής τους.
- (13) Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να λαμβάνουν πρωτίστως υπόψη το σεβασμό της ενότητας της οικογένειας.
- (14) Η κοινή εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας των μελών μιας οικογένειας από το ίδιο κράτος μέλος αποτελεί μέτρο που επιτρέπει να εξασφαλισθεί η εις βάθος εξέταση των αιτήσεων και η συνοχή των αποφάσεων που λαμβάνονται σε σχέση με αυτές καθώς και να αποφευχθεί ο χωρισμός των μελών μιας οικογένειας.
- (15) Για να εξασφαλιστεί η πλήρης τήρηση της αρχής της ενότητας της οικογένειας και του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, η ύπαρξη σχέσης εξάρτησης μεταξύ αιτούντος και της υπό ευρεία έννοια οικογένειάς του λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας, της κατάστασης υγείας τους ή της προχωρημένης ηλικίας, πρέπει να αποτελεί δεσμευτικό κριτήριο ευθύνης. Όταν ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος, η παρουσία συγγενή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους που μπορεί να μεριμνήσει για αυτόν πρέπει επίσης να αποτελεί δεσμευτικό κριτήριο ευθύνης.
- (16) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να παρεκκλίνει από τα κριτήρια ευθύνης, ιδίως για ανθρωπιστικούς λόγους ή λόγους ευσπλαχνίας και να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε αυτό ή σε άλλο κράτος μέλος, ακόμα και εάν η εξέταση αυτή δεν εμπίπτει στην ευθύνη του σύμφωνα με τα δεσμευτικά κριτήρια που καθορίζονται στον κανονισμό, υπό τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και ο αιτών συμφωνούν σε αυτό.
- (17) Πρέπει να οργανώνεται προσωπική συνέντευξη για να διευκολύνεται ο προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας και *■* για να ενημερώνονται προφορικά οι αιτούντες σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (18) Σύμφωνα, ιδίως, με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να θεσπιστούν νομικές εγγυήσεις και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής όσον αφορά αποφάσεις για μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος για την *εξασφάλιση* της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων ατόμων.

¹ EEL [...] ||, [...], σ. [...].

- (19) Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η πραγματική προσφυγή πρέπει να καλύπτει τόσο την εξέταση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού όσο και τη νομική και πραγματική κατάσταση στο κράτος μέλος στο οποίο μεταφέρεται ο αιτών για να εξασφαλίζεται η τήρηση του διεθνούς δικαίου.
- (20) **Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος «κράτηση» δεν θα πρέπει να έχει ποινική ή σωφρονιστική χροιά, αλλά να εκλαμβάνεται ως αποκλειστικά διοικητικό και προσωρινό μέτρο το οποίο ισοδυναμεί με αστυνομική κράτηση.**
- (21) Η κράτηση των αιτούντων άσυλο πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τη βασική αρχή ότι ένα πρόσωπο δεν μπορεί να κρατείται μόνο διότι επιζητεί διεθνή προστασία. Ειδικότερα, η κράτηση των αιτούντων άσυλο πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 31 της σύμβασης της Γενεύης, **σε διοικητικά κέντρα κράτησης που διαφέρουν από τις φυλακές** και στο πλαίσιο των σαφώς καθορισμένων εξαιρετικών περιστάσεων και εγγυήσεων που προβλέπονται στην οδηγία [...]/ΕΚ [σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο ■]. Επιπλέον, η χρήση της κράτησης για το σκοπό της μεταφοράς στο υπεύθυνο κράτος μέλος πρέπει να περιορίζεται και να υπόκειται στην αρχή της αναλογικότητας *σε ό, τι αφορά τα χρησιμοποιούμενα μέσα και τους επιδιωκόμενους στόχους*.
- (22) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003¹ του Συμβουλίου, οι μεταφορές στο υπεύθυνο κράτος μέλος είναι δυνατό να πραγματοποιούνται σε εκούσια βάση, με ελεγχόμενη αναχώρηση ή με συνοδεία. Τα κράτη μέλη πρέπει να προωθούν τις εκούσιες μεταφορές και πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι ελεγχόμενες μεταφορές ή οι μεταφορές με συνοδεία διεξάγονται με ανθρώπινο τρόπο, με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.
- (23) Η προοδευτική υλοποίηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα στο εσωτερικό του οποίου κατοχυρώνεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις της *Συνθήκης* || και η θέσπιση κοινοτικών πολιτικών όσον αφορά τους όρους εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των κοινών προσπαθειών για τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων, καθιστά αναγκαία την ισορροπία των κριτηρίων αρμοδιότητας με πνεύμα αλληλεγγύης.
- (24) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να δημιουργήσει επιπρόσθετα βάρη σε κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα επείγουσα κατάσταση λόγω της οποίας ασκείται ιδιαίτερα μεγάλη πίεση στις ικανότητες υποδοχής, το σύστημα ή την υποδομή ασύλου τους. Σε αυτές τις περιπτώσεις πρέπει να θεσπίζεται αποτελεσματική διαδικασία η οποία να επιτρέπει την προσωρινή αναστολή των μεταφορών προς το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και να παρέχει χρηματοδοτική συνδρομή σύμφωνα με τα υφιστάμενα δημοσιονομικά μέσα της ΕΕ. Η προσωρινή αναστολή των μεταφορών του Δουβλίνου μπορεί να συμβάλλει με αυτό τον τρόπο στην επίτευξη υψηλότερου βαθμού αλληλεγγύης προς εκείνα τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες πιέσεις στα συστήματα ασύλου τους λόγω ιδίως της γεωγραφικής τους θέσης ή της δημογραφικής τους κατάστασης.
- (25) *Αυτή η διαδικασία* αναστολής των μεταφορών θα πρέπει να εφαρμόζεται επίσης όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το επίπεδο προστασίας των αιτούντων διεθνή προστασία σε συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται προς την κοινοτική νομοθεσία για το

¹ ΕΕ L 222 ||, 5.9.2003, σ.3.

άσυλο, ιδίως όσον αφορά τις συνθήκες υποδοχής, *την αναγνώριση της διεθνούς προστασίας* και την πρόσβαση στη διαδικασία του ασύλου, για να εξασφαλίζεται ότι όλοι οι αιτούντες διεθνή προστασία τυγχάνουν επαρκούς επιπέδου προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη.

- (26) *Αυτή η διαδικασία αναστολής των μεταφορών αποτελεί έκτακτο μέτρο για την αντιμετώπιση θεμάτων ιδιαίτερης πίεσης ή υπό εξέλιξη υποθέσεων προστασίας.*
- (27) *Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάζει σε περιοδική βάση τη σημειωθείσα πρόοδο με στόχο τη βελτίωση της μακροχρόνιας ανάπτυξης και εναρμόνισης του Ενιαίου Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου, και το βαθμό στον οποίο τα μέτρα αλληλεγγύης και διαθεσιμότητας μιας διαδικασίας αναστολής συμβάλλουν καλύτερα στην πρόοδο αυτή, να υποβάλλει δε έκθεση σχετικά με την εν λόγω πρόοδο.*

Δεδομένου ότι το σύστημα του Δουβλίνου δεν προορίζετο να αποτελέσει μηχανισμό δίκαιης κατανομής των αρμοδιοτήτων όσον αφορά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και δεδομένου ότι ορισμένα κράτη μέλη είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένα στις μεταναστευτικές ροές, ιδίως λόγω της γεωγραφικής τους θέσης, είναι απαραίτητο να σχεδιασθούν και να προταθούν νομικά δεσμευτικά μέσα που στοχεύουν στη διασφάλιση μεγαλύτερης αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών και υψηλότερου επιπέδου προστασίας. Τα μέσα αυτά θα πρέπει ιδίως να καθιστούν δυνατή την απόσπαση υπαλλήλων από άλλα κράτη μέλη για να βοηθούν τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν υπερβολικές πιέσεις και, όταν οι αιτούντες δεν τυγχάνουν επαρκούς επιπέδου προστασίας ή όταν οι δυνατότητες υποδοχής ενός κράτους μέλους είναι ανεπαρκείς, να διευκολύνουν την επανεγκατάσταση των δικαιούχων διεθνούς προστασίας σε άλλα κράτη μέλη, υπό τον όρο ότι τα ενδιαφερόμενα άτομα συναινούν σε αυτό και τα θεμελιώδη δικαιώματά τους τυγχάνουν σεβασμού.

- (28) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών¹ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (29) Η ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων ευαίσθητων δεδομένων που αφορούν την υγεία, τα οποία πρέπει να διαβιβασθούν πριν από την εκτέλεση μεταφοράς θα εξασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές ασύλου είναι σε θέση να χορηγήσουν στους αιτούντες τη δέουσα συνδρομή και να εξασφαλίσουν τη συνέχεια στην προστασία και τα δικαιώματα που παρέχονται σε αυτούς. Πρέπει να προβλεφθεί ειδική διάταξη για την εξασφάλιση της προστασίας των δεδομένων τα οποία αφορούν αιτούντες που ευρίσκονται σε αυτή την κατάσταση σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ.
- (30) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού μπορεί να διευκολύνεται και η αποτελεσματικότητά του να ενισχύεται με διμερείς διακανονισμούς μεταξύ κρατών μελών με σκοπό να βελτιωθεί η επικοινωνία μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών, να μειωθούν οι διαδικαστικές προθεσμίες, ή να απλουστευθεί η εξέταση των αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης των αιτούντων άσυλο ή να καθορισθούν οι λεπτομέρειες σχετικά με την εκτέλεση των μεταφορών.
- (31) Θα πρέπει να εξασφαλιστεί η συνέχεια μεταξύ του συστήματος προσδιορισμού του

¹ EEL 281 ||, 23.11.1995, σ. 31.

υπεύθυνου κράτους που θεσπίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 343/2003 και του συστήματος που θεσπίζεται από τον παρόντα κανονισμό. Θα πρέπει επίσης να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. *||.../...||*, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., [σχετικά με τη θέσπιση του συστήματος «EURODAC» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων με σκοπό την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού *|| (ΕΚ) αριθ. .../... για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα]*¹.

- (32) Η λειτουργία του συστήματος EURODAC, όπως έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. *||.../...||* [σχετικά με τη θέσπιση του «EURODAC» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. *.../... για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα* και ιδίως την εφαρμογή των άρθρων 6 και 10 που περιέχονται σε αυτόν, θα πρέπει να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (33) Η λειτουργία του συστήματος πληροφοριών για τις θεωρήσεις, όπως έχει θεσπιστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 767/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το σύστημα πληροφοριών για τις θεωρήσεις (VIS) και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ κρατών μελών για τις θεωρήσεις μικρής διάρκειας², και ιδίως η εφαρμογή των άρθρων 21 και 22 που περιέχονται σε αυτόν, θα πρέπει να διευκολύνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (34) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από υποχρεώσεις που απορρέουν από πράξεις του διεθνούς δικαίου στις οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη.
- (35) Τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή³.
- (36) Η Επιτροπή θα πρέπει ιδίως να εξουσιοδοτηθεί να θεσπίζει τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες εφαρμογής των διατάξεων που αφορούν ασυνόδευτους ανηλίκους και την επανένωση εξαρτώμενων συγγενών καθώς και τα κριτήρια που είναι απαραίτητα για την εκτέλεση των μεταφορών. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού μεταξύ άλλων διά της συμπληρώσεώς του με νέα μη ουσιώδη στοιχεία, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- (37) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003. Ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 πρέπει να ενσωματωθούν στον παρόντα κανονισμό, για λόγους σαφήνειας ή διότι μπορούν να εξυπηρετούν γενικό στόχο. Ιδίως, είναι σημαντικό

¹ *EE L ...*

² *EE L 218 ||, 13.8.2008, σ. 60.*

³ *EE L 184 ||, 17.7.1999, σ. 23.*

τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τους ενδιαφερόμενους αιτούντες άσυλο να υπάρχει γενικός μηχανισμός για την εξεύρεση λύσης σε περιπτώσεις απόκλισης των απόψεων των κρατών μελών σχετικά με την εφαρμογή διάταξης του παρόντος κανονισμού. Επομένως, δικαιολογείται η ενσωμάτωση στον παρόντα κανονισμό του μηχανισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 για τη διευθέτηση των διαφορών σχετικά με την ανθρωπιστική ρήτρα καθώς και η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του στο σύνολο του παρόντος κανονισμού.

- (38) Η αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού απαιτεί την αξιολόγησή του σε τακτά διαστήματα.
- (39) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης^{||}. Ιδιαίτερα, ο παρών κανονισμός αποσκοπεί να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση του δικαιώματος ασύλου που διασφαλίζεται από το άρθρο 18 και να προωθήσει την εφαρμογή των άρθρων 1, 4, 7, 24 και 47 του εν λόγω Χάρτη και *θα* πρέπει να εφαρμόζεται ανάλογα.
- (40) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η θέσπιση κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων *του*, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως εκτίθεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο *ίδιο* άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού όρια,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1 Στόχος

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας η οποία υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα.

Άρθρο 2 Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «Υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 1 της Συνθήκης^{||} και που δεν είναι δικαιούχος του κοινοτικού δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας, όπως καθορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και

του Συμβουλίου¹.

- β) «Αίτηση διεθνούς προστασίας»: η αίτηση διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο ζ) της οδηγίας 2004/83/ΕΚ.
- γ) «Αιτών» ή «αιτών άσυλο»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί οριστική απόφαση.
- δ) «Εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας»: το σύνολο των εξεταστικών μέτρων, αποφάσεων ή δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται από τις αρχές που είναι αρμόδιες για την αίτηση διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου², εξαιρουμένων των διαδικασιών προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και την οδηγία 2004/83/ΕΚ.
- ε) «Ανάκληση αίτησης διεθνούς προστασίας »: οι ενέργειες με τις οποίες ο αιτών θέτει τέρμα στις διαδικασίες που έχουν κινηθεί με την υποβολή της αίτησής του για παροχή διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με την οδηγία 2005/85/ΕΚ, είτε ρητώς είτε σιωπηρώς.
- στ) «Πρόσωπο στο οποίο χορηγείται διεθνής προστασία»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις στον οποίο αναγνωρίζεται η ανάγκη διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο α) της οδηγίας 2004/83/ΕΚ
- ζ) «Ανήλικος»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις κάτω των 18 ετών.
- η) «Ασυνόδευτος ανήλικος»: ο ανήλικος ο οποίος εισέρχεται στο έδαφος των κρατών μελών χωρίς να συνοδεύεται από ενήλικα υπεύθυνο για αυτόν/*αυτήν*, δυνάμει νόμου ή εθίμου, και για όσο χρονικό διάστημα δεν τελεί πραγματικά υπό τη μέριμνα υπευθύνου ενήλικα· συμπεριλαμβάνονται οι ανήλικοι οι οποίοι αφέθηκαν ασυνόδευτοι, αφού εισήλθαν στο έδαφος κρατών μελών.
- θ) «Μέλη της οικογένειας»: εφόσον η οικογένεια υπήρχε ήδη στη χώρα καταγωγής, τα ακόλουθα μέλη της οικογένειας του αιτούντος τα οποία βρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών:
- ο σύζυγος ή μόνιμος σύντροφος του αιτούντος άσυλο, εφόσον η νομοθεσία ή η πρακτική του οικείου κράτους μέλους εξομοιώνει την κατάσταση των αγάμων ζευγών με την αντίστοιχη των εγγάμων, σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία περί αλλοδαπών,
 - τα ανήλικα τέκνα του *κατά την πρώτη περίπτωση* ζεύγους ή του αιτούντος, εφόσον είναι άγαμα, ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται περί νομίμων, εξωγάμων ή θετών τέκνων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,
 - τα έγγαμα ανήλικα τέκνα του *κατά την πρώτη περίπτωση* ζεύγους ή του αιτούντος, ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται περί νομίμων, εξωγάμων ή θετών τέκνων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, *και υπό τον όρο ότι δεν συνοδεύονται από τους/τις συζύγους τους*, όταν η διαμονή τους με τον αιτούντα είναι προς το μείζον συμφέρον τους,
 - ο πατέρας, η μητέρα ή ο κηδεμόνας του αιτούντος εάν ο *αιτών* είναι ανήλικος και

¹ ΕΕ L 105 ||, 13.4.2006, σ. 1.

² ΕΕ L 326 ||, 13.12.2005, σ. 13.

άγαμος ή εάν || είναι ανήλικος και έγγαμος **και δεν συνοδεύεται από τον/την σύζυγό του**, αλλά η διαμονή του με τον πατέρα, μητέρα ή κηδεμόνα του είναι προς το μείζον συμφέρον του,

- τα ανήλικα άγαμα αδέρφια του αιτούντος, εάν ο αιτών είναι ανήλικος και άγαμος, ή εάν ο αιτών ή τα αδέρφια του είναι ανήλικοι και έγγαμοι, **και δεν συνοδεύονται από τον/την σύζυγό τους**, αλλά είναι προς το μείζον συμφέρον ενός ή περισσότερων εξ αυτών να διαμένουν μαζί.
- ι) «Τίτλος διαμονής»: άδεια εκδιδόμενη από τις αρχές κράτους μέλους που επιτρέπει τη διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας ή απάτριδα στο έδαφός του, καθώς και όσα έγγραφα του επιτρέπουν να διαμένει στο κράτος αυτό δυνάμει συμφωνιών προσωρινής προστασίας ή μέχρις ότου αρθούν τα κωλύματα εκτέλεσης μέτρου απομάκρυνσης. Εξαιρούνται οι θεωρήσεις και οι άδειες διαμονής που εκδίδονται κατά τη χρονική περίοδο που απαιτείται για τον καθορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού ή κατά τη διάρκεια της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας ή αίτησης άδειας διαμονής.
- ια) «Θεώρηση»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό τη διέλευση ή την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη. Το είδος της θεώρησης προσδιορίζεται σύμφωνα με τους ακόλουθους ορισμούς:
 - i) «θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή, διάρκειας άνω των τριών μηνών, στο συγκεκριμένο κράτος μέλος,
 - ii) «θεώρηση για διαμονή σύντομης διάρκειας»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη για χρονική περίοδο ή συνολική διάρκεια της οποίας δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες,
 - iii) «θεώρηση διέλευσης»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό την είσοδο για διέλευση μέσω του εδάφους αυτού του κράτους μέλους ή περισσότερων κρατών μελών, εξαιρουμένης της διέλευσης από αερολιμένα,
 - iv) «θεώρηση διέλευσης από αερολιμένα»: η άδεια ή η απόφαση που επιτρέπει σε υπήκοο τρίτης χώρας για την οποία ειδικά ισχύει αυτή η προϋπόθεση, να διέλθει (transit) από τη ζώνη διερχομένων ενός αερολιμένα, κατά τη διάρκεια στάσης ή μετεπιβίβασης μεταξύ δύο τμημάτων διεθνούς πτήσεως, χωρίς να έχει πρόσβαση στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους.
- ιβ) «κίνδυνος διαφυγής»: η ύπαρξη λόγων σε μεμονωμένη περίπτωση, που βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια τα οποία καθορίζονται από το νόμο, για να εικάζεται ότι ο αιτών ή ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις που υπόκειται σε απόφαση μεταφοράς μπορεί να διαφύγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 3

Πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας

1. Τα κράτη μέλη εξετάζουν κάθε αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα στο έδαφος οποιουδήποτε από αυτά, συμπεριλαμβανομένων των συνόρων ή των ζωνών διέλευσης. Η αίτηση εξετάζεται από ένα μόνο κράτος μέλος, το οποίο είναι το οριζόμενο ως υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο κεφάλαιο III του παρόντος κανονισμού.
2. Εάν δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί το κράτος μέλος το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας.
3. Έκαστο κράτος μέλος διατηρεί το δικαίωμα, να προωθεί τον αιτούντα άσυλο προς ασφαλή τρίτη χώρα, σύμφωνα με τους κανόνες και τις εγγυήσεις που θεσπίζονται στην οδηγία 2005/85/ΕΚ.

Άρθρο 4 Δικαίωμα ενημέρωσης

1. Μόλις υποβληθεί αίτηση διεθνούς προστασίας, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ενημερώνουν τον αιτούντα άσυλο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και ιδίως για:
 - α) τους στόχους του παρόντος κανονισμού και τις συνέπειες της υποβολής άλλης αίτησης σε διαφορετικό κράτος μέλος·
 - β) τα κριτήρια κατανομής της ευθύνης και την ιεράρχησή τους·
 - γ) τη γενική διαδικασία και τις προθεσμίες που πρέπει να ακολουθούν τα κράτη μέλη·
 - δ) τα πιθανά αποτελέσματα της διαδικασίας και τις συνέπειές τους·
 - ε) την πιθανότητα προσβολής της απόφασης μεταφοράς·
 - στ) το γεγονός ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανταλλάσσουν δεδομένα για αυτόν/αυτήν με μόνο στόχο την εφαρμογή των υποχρεώσεων που ανακύπτουν από τον παρόντα κανονισμό·
 - ζ) **■ το δικαίωμα πρόσβασης σε δεδομένα που τον/την αφορούν και το δικαίωμα να ζητεί διόρθωση ανακριβών δεδομένων που τον/την αφορούν ή διαγραφή δεδομένων που τον/την αφορούν τα οποία υπέστησαν παράνομη επεξεργασία, καθώς και στις διαδικασίες άσκησης αυτών των δικαιωμάτων συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων επικοινωνίας των αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 34 και των εθνικών αρχών προστασίας δεδομένων, οι οποίες εξετάζουν τις προσφυγές σχετικά με την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.**
2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται γραπτώς σε γλώσσα την οποία ευλόγως **κατανοεί ή μπορεί να πιθανολογηθεί** ότι κατανοεί ο αιτών. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το κοινό φυλλάδιο που συντάσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 για το σκοπό αυτό.

|| Για την ορθή κατανόηση από μέρους του αιτούντος, οι πληροφορίες παρέχονται || και προφορικά, κατά τη συνέντευξη που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 5.

Τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες με τον τρόπο που αρμόζει στην ηλικία του αιτούντος.

3. Σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, συντάσσεται κοινό φυλλάδιο, το οποίο περιλαμβάνει οπωσδήποτε τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 5 Προσωπική συνέντευξη

1. Το κράτος μέλος που διενεργεί τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους βάσει του παρόντος κανονισμού **καλεί τους** αιτούντες **σε προσωπική συνέντευξη** με πρόσωπο που έχει τα δέοντα προσόντα δυνάμει του εθνικού δικαίου να διεξάγει ανάλογη συνέντευξη.

2. Η προσωπική συνέντευξη έχει ως στόχο να διευκολύνει τη διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, ιδίως να επιτρέψει στον αιτούντα να υποβάλει τις συναφείς πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τον ορθό προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους καθώς και να ενημερώσει τον αιτούντα προφορικά για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

3. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται εγκαίρως μετά την υποβολή αίτησης διεθνούς προστασίας και, σε κάθε περίπτωση, πριν από τη λήψη απόφασης μεταφοράς του αιτούντος στο υπεύθυνο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 1.

4. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται σε γλώσσα την οποία || κατανοεί ο αιτών ή τεκμαίρεται εulόγως ότι κατανοεί και στην οποία μπορεί αυτός/αυτή να επικοινωνήσει. Όπου απαιτείται, τα κράτη μέλη επιλέγουν διερμηνέα ο οποίος μπορεί να διασφαλίσει τη δέουσα επικοινωνία μεταξύ του αιτούντος και του προσώπου που διεξάγει την προσωπική συνέντευξη.

5. Η προσωπική συνέντευξη πραγματοποιείται υπό όρους που διασφαλίζουν τη δέουσα εμπιστευτικότητα.

6. Το κράτος μέλος που διεξάγει την προσωπική συνέντευξη συντάσσει σύντομη γραπτή έκθεση η οποία περιλαμβάνει τις κύριες πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον αιτούντα στη συνέντευξη και χορηγεί αντίγραφο της έκθεσης αυτής στον αιτούντα. Η έκθεση επισυνάπτεται σε οποιαδήποτε απόφαση μεταφοράς σύμφωνα με το άρθρο 25, παράγραφος 1.

Άρθρο 6 Εγγυήσεις για ανηλίκους

1. Το μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών όσον αφορά όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ένας εκπρόσωπος **κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο θ) της οδηγίας 2005/85/EK**, εκπροσωπεί ή/και συνδράμει τον ασυνόδευτο ανήλικο όσον αφορά όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Αυτός ο εκπρόσωπος μπορεί να είναι επίσης ο εκπρόσωπος που αναφέρεται στο άρθρο 24 της οδηγίας || .../.../EK ||

[σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη].

3. Για την αξιολόγηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη συνεργάζονται στενά μεταξύ τους και, ιδίως, λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες:

- α) τις δυνατότητες επανένωσης της οικογένειας·
- β) την ευζωία και την κοινωνική ανάπτυξη του ανηλίκου, συνεκτιμώντας ιδίως το εθνοτικό, θρησκευτικό, πολιτιστικό και γλωσσικό υπόβαθρο του ανηλίκου·
- γ) τις παραμέτρους που σχετίζονται με την ασφάλεια και την προστασία, ιδίως όπου υπάρχει κίνδυνος το παιδί να είναι θύμα εμπορίας ανθρώπων·
- δ) τις απόψεις του ανηλίκου σύμφωνα με την ηλικία και την ωριμότητά του.

4. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διαδικασίες ■ για τον εντοπισμό των μελών της οικογένειας ή άλλων συγγενών των ασυνόδευτων ανηλίκων που ευρίσκονται στα κράτη μέλη *εφόσον χρειάζεται δε με τη συνδρομή διεθνών ή άλλων σχετικών οργανώσεων*. Τα κράτη αυτά αρχίζουν να προσπαθούν να εντοπίσουν τα μέλη της οικογένειας των ασυνόδευτων ανηλίκων ή άλλους συγγενείς όσο το δυνατό συντομότερα μετά την υποβολή της αίτησης διεθνούς προστασίας ενώ παράλληλα προστατεύουν το μείζον συμφέρον τους.

5. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο *άρθρο 34* οι οποίες ασχολούνται με αιτήσεις σχετικά με ασυνόδευτους ανήλικους λαμβάνουν τη δέουσα κατάρτιση σχετικά με τις ειδικές ανάγκες των ανηλίκων.

6. Στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει το άρθρο 17 της οδηγίας 2005/85/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ιατρικές εξετάσεις για τον προσδιορισμό της ηλικίας των ασυνόδευτων ανηλίκων.

Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες χρησιμοποιούνται ιατρικές εξετάσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αυτές διεξάγονται με λογικό και εμπειριστατωμένο τρόπο όπως απαιτούν τα πρότυπα της επιστήμης και της δεοντολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

Άρθρο 7

Ιεράρχηση των κριτηρίων

1. Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους εφαρμόζονται με τη σειρά με την οποία παρατίθενται στο παρόν κεφάλαιο.

2. Ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που παρατίθενται στο παρόν κεφάλαιο πραγματοποιείται βάσει της κατάστασης που υπήρχε τη στιγμή κατά την οποία ο αιτών άσυλο υπέβαλε την αίτησή του διεθνούς προστασίας για πρώτη φορά σε ένα κράτος μέλος.

■

Άρθρο 8 Ασυνόδευτοι ανήλικοι

1. Εάν ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ένα μέλος της οικογένειάς του, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανηλίκου.
2. Στην περίπτωση που ο αιτών είναι ασυνόδευτος ανήλικος *του οποίου κανένα μέλος της οικογένειας σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο θ) δεν βρίσκεται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος, αλλά ένα άλλο πρόσωπο που είναι συγγενής με αυτόν/αυτήν* ευρίσκεται νομίμως σε άλλο κράτος μέλος, *και* μπορεί να αναλάβει τη φροντίδα του/της, το εν λόγω κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης υπό τον όρο ότι αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανηλίκου.
3. Εάν μέλη της οικογένειας του αιτούντος ή άλλοι συγγενείς του ευρίσκονται νομίμως σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, η απόφαση για το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης λαμβάνεται με βάση το μείζον συμφέρον του ανηλίκου.
4. Εάν δεν υπάρχει μέλος της οικογένειας ή άλλος συγγενής, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το κράτος μέλος στο οποίο ο ανήλικος υπέβαλε την αίτηση διεθνούς προστασίας υπό τον όρο ότι αυτό είναι το μείζον συμφέρον του ανηλίκου.
5. Η Επιτροπή ορίζει τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες εφαρμογής των παραγράφων 2 και 3. Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, διά της συμπληρώσεώς του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 41, παράγραφος 3.

Άρθρο 9

Μέλη οικογένειας που είναι πρόσωπα στα οποία χορηγείται διεθνής προστασία

Εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος άσυλο, ανεξαρτήτως του αν οι οικογενειακοί δεσμοί είχαν δημιουργηθεί προηγουμένως στη χώρα καταγωγής, έλαβε άδεια διαμονής σε κράτος μέλος ως πρόσωπο στο οποίο χορηγείται διεθνής προστασία, το εν λόγω κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενοι εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς.

Άρθρο 10

Μέλη οικογένειας που είναι αιτούντες διεθνή προστασία

Εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος άσυλο έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί πρώτη απόφαση επί της ουσίας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, υπό τον όρο ότι οι ενδιαφερόμενοι εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς.

Άρθρο 11

Εξαρτώμενοι συγγενείς

1. Εάν ο αιτών άσυλο εξαρτάται από τη βοήθεια συγγενή λόγω εγκυμοσύνης, ή πρόσφατου τοκετού, σοβαρής ασθένειας, σοβαρής αναπηρίας ή μεγάλης ηλικίας, ή εάν ένας συγγενής εξαρτάται από τη βοήθεια του αιτούντος άσυλο για τους ίδιους λόγους, ως κράτος μέλος υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης θεωρείται το πλέον ενδεδειγμένο να τους κρατήσει μαζί ή να τους επανενώσει, υπό την προϋπόθεση ότι οι οικογενειακοί δεσμοί υπήρχαν στη χώρα καταγωγής και ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα εξέφρασαν την επιθυμία τους γραπτώς. Κατά τον προσδιορισμό του πλέον ενδεδειγμένου κράτους μέλους, λαμβάνεται υπόψη το μείζον συμφέρον των ενδιαφερόμενων προσώπων, όπως η ικανότητα μετακίνησης του εξαρτώμενου προσώπου.

2. Η Επιτροπή ορίζει τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες εφαρμογής της παραγράφου 1. Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, διά της συμπληρώσεώς του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 41, παράγραφος 3.

Άρθρο 12 Οικογενειακή διαδικασία

Όταν πλείονα μέλη μιας οικογένειας υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας στο ίδιο κράτος μέλος ταυτόχρονα ή σε παραπλήσιες ημερομηνίες ώστε να μπορούν να διεξαχθούν από κοινού οι διαδικασίες προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους, και η εφαρμογή των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού μπορεί να οδηγήσει στο χωρισμό των εν λόγω μελών μιας οικογένειας, ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους πραγματοποιείται βάσει των ακόλουθων διατάξεων:

- α) υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας όλων των μελών της οικογένειας είναι το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων ως υπεύθυνο για την αναδοχή του μεγαλύτερου αριθμού των μελών της οικογένειας·
- β) στις λοιπές περιπτώσεις, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζεται βάσει των κριτηρίων ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης του πλέον ηλικιωμένου μέλους της.

Άρθρο 13 Έκδοση τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων

1. Εάν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

2. Εάν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος εν ισχύ θεωρήσης, το κράτος μέλος που την εξέδωσε είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας εκτός εάν η θεώρηση εκδόθηκε κατ' αντιπροσώπευση ή με γραπτή έγκριση άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Όταν κράτος μέλος διαβουλεύεται προηγουμένως, ιδίως για λόγους ασφαλείας, με την κεντρική αρχή άλλου κράτους μέλους, η απάντηση της αρχής του τελευταίου στη διαβούλευση δεν αποτελεί γραπτή έγκριση κατά την έννοια της παρούσας διάταξης.

3. Εάν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος περισσότερων του ενός εν ισχύ τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων που έχουν εκδοθεί από διάφορα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας λογίζεται το κράτος μέλος το οποίο κατά σειρά:

- α) εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με τη μεγαλύτερη χρονική ισχύ ή, σε περίπτωση ίσης διάρκειας ισχύος, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με την απώτερη ημερομηνία λήξεως ισχύος·
- β) εξέδωσε τη θεώρηση με την απώτερη ημερομηνία λήξεως όταν οι διάφορες θεωρήσεις είναι του αυτού τύπου·
- γ) σε περίπτωση θεωρήσεων διαφορετικού είδους, το κράτος μέλος το οποίο εξέδωσε τη θεώρηση με τη μεγαλύτερη διάρκεια ισχύος ή, σε περίπτωση ίσης διάρκειας ισχύος, το κράτος μέλος που εξέδωσε τη θεώρηση με την απώτερη ημερομηνία λήξεως ισχύος.

4. Εάν ο αιτών άσυλο είναι μόνον κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μικρότερο των δύο ετών ή μίας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μικρότερο των έξι μηνών βάσει των οποίων μπορούσε να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 για όσο χρονικό διάστημα ο αιτών δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών.

Όταν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών, ή μίας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ήδη από διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών βάσει των οποίων μπορούσε να εισέλθει στο έδαφος κράτους μέλους, και εφόσον δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας.

5. Το γεγονός ότι ο τίτλος διαμονής ή η θεώρηση εκδόθηκαν βάσει πλαστής ή ψευδούς ταυτότητας ή με παρουσίαση πλαστών, παραποιημένων ή άκυρων εγγράφων, δεν κωλύει την ανάθεση της ευθύνης στο κράτος μέλος που τα εξέδωσε. Εντούτοις, το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση δεν είναι υπεύθυνο, εάν μπορεί να αποδείξει ότι η απάτη διαπράχθηκε μεταγενέστερα της έκδοσης του εγγράφου ή της θεώρησης.

Άρθρο 14 Είσοδος ή/και διαμονή

1. Όταν διαπιστώνεται, βάσει αποδεικτικών στοιχείων ή των εμμέσων αποδείξεων, όπως περιγράφεται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22, παράγραφος 3, του παρόντος κανονισμού συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων που αναφέρονται στο κεφάλαιο III του κανονισμού || (ΕΚ) αριθ. .../2009 [σχετικά με τη θέσπιση του «EURODAC» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού || (ΕΚ) αριθ. .../... για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα] ότι ο αιτών άσυλο διέβη παρανόμως, οδικώς, διά θαλάσσης ή δι' αέρος, τα σύνορα κράτους μέλους προερχόμενος από τρίτη χώρα, αυτό το κράτος μέλος στο οποίο εισήλθε παρανόμως είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας. Η ευθύνη αυτή παύει να υφίσταται δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η παράνομη διάβαση των συνόρων.

2. Όταν ένα κράτος μέλος δεν μπορεί ή δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί υπεύθυνο σύμφωνα με την παράγραφο 1 και εφόσον διαπιστώνεται, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων ή των έμμεσων αποδείξεων, όπως περιγράφεται στους δύο καταλόγους που αναφέρονται στο άρθρο 22, παράγραφος 3, ότι ο αιτών άσυλο -ο οποίος εισήλθε στο έδαφος των κρατών μελών παρανόμως ή υπό συνθήκες που δεν είναι δυνατόν να εξακριβωθούν- ζούσε για μια συνεχή περίοδο τουλάχιστον πέντε μηνών σε ένα κράτος μέλος, πριν από την υποβολή της αίτησης διεθνούς

προστασίας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Εάν ο αιτών διέμεινε για διαστήματα τουλάχιστον πέντε μηνών σε πλείονα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος της τελευταίας διαμονής.

Άρθρο 15

Είσοδος χωρίς υποχρέωση θεώρησης

1. Εάν ένας υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις εισέρχεται στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

2. Η αρχή η οποία ορίζεται στην παράγραφο 1 δεν ισχύει, εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις υποβάλει την αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος στο οποίο δεν υφίσταται η ανάγκη θεώρησης για την είσοδο. Στην περίπτωση αυτή, το τελευταίο αυτό κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 16

Αίτηση σε χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα

Όταν η αίτηση διεθνούς προστασίας γίνεται στο χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα κράτους μέλους από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΡΗΤΡΕΣ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΥΧΕΡΕΙΑΣ

Άρθρο 17

Ρήτρες διακριτικής ευχέρειας

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3, παράγραφος 1 κάθε κράτος μέλος δύναται ιδίως για ανθρωπιστικούς λόγους και λόγους ευσπλαχνίας να αποφασίζει να εξετάζει αίτηση διεθνούς προστασίας που έχει κατατεθεί από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο για την εξέταση δυνάμει των κριτηρίων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, υπό τον όρο ότι ο αιτών συμφωνεί σχετικά.

Στην περίπτωση αυτή, το εν λόγω κράτος μέλος καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού και αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που συνδέονται με αυτή την ευθύνη. Κατά περίπτωση ενημερώνει το κράτος μέλος που ήταν προηγουμένως υπεύθυνο, το κράτος μέλος που διεξάγει διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους ή το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του αιτούντος χρησιμοποιώντας το δίκτυο ηλεκτρονικής επικοινωνίας Dublinet που δημιουργείται βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003.

Επίσης, το κράτος μέλος που κατέστη υπεύθυνο σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο

επισημαίνει αμέσως στο EURODAC ότι ανέλαβε την ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../... [σχετικά με τη θέσπιση του «EURODAC» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../... για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα].

2. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται αίτηση διεθνούς προστασίας και το οποίο διεξάγει τη διαδικασία του προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους, ή το υπεύθυνο κράτος μέλος δύναται, οποτεδήποτε να υποβάλει σε άλλο κράτος μέλος αίτημα αναδοχής αιτούντος για να επανενώσει μέλη οικογένειας καθώς και άλλους συγγενείς για ανθρωπιστικούς λόγους, βάσει ιδίως οικογενειακών ή πολιτισμικών κριτηρίων, ακόμα και όταν το τελευταίο αυτό κράτος μέλος δεν είναι υπεύθυνο κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που θεσπίζονται στα άρθρα 8 έως 12 του παρόντος κανονισμού. Οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να εκφράσουν τη συναίνεσή τους γραπτώς.

Το αίτημα αναδοχής περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που διαθέτει το κράτος που υποβάλει το αίτημα έτσι ώστε το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να είναι σε θέση να εκτιμήσει την κατάσταση.

Το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει σε οποιεσδήποτε αναγκαίες επαληθεύσεις ώστε να ελέγξει τους επικαλούμενους ανθρωπιστικούς λόγους, και αποφαινεται σχετικά με το αίτημα εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής του αιτήματος. Η απόφαση που απορρίπτει το αίτημα αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

Εάν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα το αποδεχθεί, η ευθύνη για την εξέταση της αίτησης μεταβιβάζεται σε αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις του υπεύθυνου κράτους μέλους

1. Το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας δυνάμει του παρόντος κανονισμού υποχρεούται:

- α) να αναδέχεται υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 21, 22 και 28, αιτούντα άσυλο ο οποίος υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος·
- β) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24 και 28, αιτούντα η αίτηση του οποίου τελεί υπό εξέταση και ο οποίος υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους·
- γ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24 και 28, αιτούντα ο οποίος ανακάλεσε την υπό εξέταση αίτησή του και υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος·
- δ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24 και 28, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα του οποίου η αίτηση απερρίφθη και ο οποίος υπέβαλε

αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

2. Το υπεύθυνο κράτος μέλος σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως δ) εξετάζει ή ολοκληρώνει την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβλήθηκε από τον αιτούντα κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο δ). Εάν το υπεύθυνο κράτος μέλος είχε διακόψει την εξέταση αίτησης μετά από ανάκλησή της από τον αιτούντα, ανακαλεί την εν λόγω απόφαση και ολοκληρώνει την εξέταση της αίτησης, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο δ).

Άρθρο 19 Παύση ευθυνών

1. Εάν κάποιο κράτος χορηγήσει τίτλο διαμονής στον αιτούντα, οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1 μεταβιβάζονται στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1 εκλείπουν εάν το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης μπορεί να αποδείξει, όταν υποβάλλεται σε αυτό αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1 στοιχείο δ), ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι κάτοχος εν ισχύ τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από το υπεύθυνο κράτος μέλος.

Μία αίτηση που υποβάλλεται μετά από ανάλογη απουσία θεωρείται ως νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

3. Οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχεία γ) και δ), εκλείπουν όταν το υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης κράτος μέλος δύναται να αποδείξει, όταν υποβάλλεται σε αυτό αίτημα εκ νέου ανάληψης αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1 στοιχείο δ), ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών σύμφωνα με απόφαση επιστροφής ή με μέτρο απομάκρυνσης που εξέδωσε μετά την ανάκληση ή την απόρριψη της αίτησης.

Μία αίτηση που υποβάλλεται μετά από πραγματική απομάκρυνση θεωρείται ως νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΝΑΛΗΨΗ

ΤΜΗΜΑ I Κίνηση της διαδικασίας

Άρθρο 20

Κίνηση της διαδικασίας

1. Η διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους δυνάμει του παρόντος κανονισμού κινείται μόλις υποβληθεί για πρώτη φορά αίτηση διεθνούς προστασίας σε ένα

κράτος μέλος.

2. Μια αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρείται υποβληθείσα από τη στιγμή κατά την οποία παραλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους έντυπο που υποβάλλεται από τον αιτούντα ή πρακτικό που καταρτίζεται από τις αρχές. Εάν η αίτηση δεν γίνεται εγγράφως, το διάστημα μεταξύ της δήλωσης πρόθεσης και της κατάρτισης πρακτικού θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν βραχύτερο.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η κατάσταση του ανηλικού τέκνου το οποίο συνοδεύει τον αιτούντα άσυλο και εμπίπτει στον ορισμό του μέλους της οικογένειας του άρθρου 2, *στοιχείο θ)* είναι αδιαχώριστη από την κατάσταση του γονέα ή κηδεμόνα του και υπάγεται στην αρμοδιότητα του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας του εν λόγω γονέα ή κηδεμόνα, ακόμα και αν ο ίδιος ο ανήλικος δεν είναι αιτών ατομικά άσυλο υπό τον όρο ότι αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του. Το ίδιο ισχύει και για τα τέκνα που γεννήθηκαν μετά την άφιξη του αιτούντος άσυλο στο έδαφος των κρατών μελών, χωρίς να χρειάζεται να κινηθεί νέα διαδικασία αναδοχής ευθύνης για τα εν λόγω τέκνα.

4. Όταν μια αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους από αιτούντα που ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους γίνεται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο αιτών άσυλο. Αυτό το κράτος μέλος ενημερώνεται αμελλητί από το κράτος μέλος το οποίο έλαβε την αίτηση και θεωρείται ως εκ τούτου, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως το κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση διεθνούς προστασίας.

Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως για τη διαβίβαση και για την ημερομηνία, κατά την οποία αυτή έλαβε χώρα.

5. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε πρώτα η αίτηση διεθνούς προστασίας είναι υποχρεωμένο, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24 και 28 και έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα ο οποίος ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και έχει υποβάλει εκεί αίτηση διεθνούς προστασίας αφού ανακάλεσε την πρώτη αίτησή του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους.

Αυτή η υποχρέωση παύει όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ολοκλήρωσης της διαδικασίας προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους δύναται να αποδείξει ότι ο αιτών άσυλο εγκατέλειψε εν τω μεταξύ το έδαφος των κρατών μελών για περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών ή απέκτησε τίτλο διαμονής από άλλο κράτος μέλος.

Μια αίτηση που υποβάλλεται μετά από ανάλογη απουσία θεωρείται ως νέα αίτηση που οδηγεί σε νέα διαδικασία για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους.

ΤΜΗΜΑ II

Διαδικασίες για τα αιτήματα αναδοχής

Άρθρο 21

Υποβολή αιτήματος αναδοχής

1. Εάν το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της, μπορεί να απευθύνει σε αυτό αίτημα περί

αναδοχής του αιτούντος, το συντομότερο δυνατό και, σε κάθε περίπτωση, εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2.

Εάν το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος δεν υποβληθεί εντός της προθεσμίας των τριών μηνών, η ευθύνη της εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας εμπίπτει στο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

2. Το κράτος μέλος που υποβάλει το αίτημα μπορεί να ζητήσει επείγοντως απάντηση εφόσον η αίτηση διεθνούς προστασίας υποβλήθηκε ύστερα από άρνηση εισόδου ή διαμονής, σύλληψη λόγω παράνομης διαμονής ή ύστερα από επίδοση ή εκτέλεση μέτρου απομάκρυνσης ή/και εφόσον ο αιτών άσυλο τελεί υπό κράτηση.

Το αίτημα προσδιορίζει τους λόγους που δικαιολογούν επείγουσα απάντηση και την προθεσμία εντός της οποίας αναμένεται απάντηση. Η προθεσμία αυτή είναι τουλάχιστον μια εβδομάδα.

3. Και στις δύο περιπτώσεις, το αίτημα αναδοχής από άλλο κράτος μέλος γίνεται μέσω τυποποιημένου εντύπου και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσα αποδεικτικά στοιχεία, όπως περιγράφονται στους δύο καταλόγους του άρθρου 22, παράγραφος 3 ή/και άλλα συναφή στοιχεία από τη δήλωση του αιτούντος άσυλο, τα οποία επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει εάν είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού.

Οι κανόνες για την κατάρτιση και οι διαδικασίες για τη διαβίβαση των αιτημάτων θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 41, παράγραφος 2.

Άρθρο 22

Απάντηση σε αίτημα αναδοχής

1. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις, και αποφάινεται σχετικά με το αίτημα περί αναδοχής του αιτούντος εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της παραλαβής του αιτήματος.

2. Για τη διεξαγωγή της διαδικασίας προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας η οποία θεσπίζεται στον παρόντα κανονισμό, χρησιμοποιούνται αποδεικτικά στοιχεία και έμμεσες αποδείξεις.

3. Σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 41, παράγραφος 2, καταρτίζονται δύο κατάλογοι που επανεξετάζονται περιοδικά, στους οποίους αναγράφονται τα αποδεικτικά στοιχεία και οι έμμεσες αποδείξεις σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:

α) Αποδεικτικά στοιχεία:

- i) Αυτό αναφέρεται στις τυπικές αποδείξεις οι οποίες θεμελιώνουν ευθύνη δυνάμει του παρόντος κανονισμού, ενόσω αυτό δεν αναιρείται από απόδειξη περί του αντιθέτου.
- ii) Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 41 υποδείγματα των διαφόρων τύπων διοικητικών εγγράφων, σύμφωνα με την τυπολογία που καθιερώνεται στον κατάλογο τυπικών αποδείξεων.

β) Έμμεσες αποδείξεις:

- i) Αυτό αναφέρεται σε ενδείξεις, οι οποίες, αν και είναι μαχητές, ενδέχεται να επαρκούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, σύμφωνα με την αποδεικτική αξία που τους αποδίδεται.
- ii) Η αποδεικτική τους αξία, σε σχέση με την ευθύνη εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας, εξετάζεται κατά περίπτωση.

4. Οι απαιτήσεις για τα αποδεικτικά στοιχεία θα πρέπει να μην υπερβαίνουν ό,τι είναι απαραίτητο για την καλή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

5. Εάν δεν υπάρχουν τυπικές αποδείξεις, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αναγνωρίζει την ευθύνη του, εάν οι έμμεσες αποδείξεις έχουν συνοχή, μπορούν να εξακριβωθούν και είναι αρκούντως λεπτομερείς για να θεμελιωθεί η ευθύνη.

6. Εάν το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα επικαλείται λόγους επείγοντος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21, παράγραφος 2, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να απαντήσει εντός της αιτούμενης προθεσμίας. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αποδεικνύεται ότι η εξέταση του αιτήματος αναδοχής αιτούντος είναι ιδιαίτερος πολύπλοκη, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί να απαντήσει μετά την πάροδο της ταχθείσας προθεσμίας, αλλά εν πάση περιπτώσει εντός ενός μηνός. Στις περιπτώσεις αυτές, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα πρέπει να γνωστοποιεί την απόφασή του να αναβάλει την απάντηση προς το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εντός της αρχικώς αιτηθείσας προθεσμίας.

7. Η έλλειψη απάντησης εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και του ενός μηνός που προβλέπεται στην παράγραφο 6, ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται την υποχρέωση αναδοχής του προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για κατάλληλη διευθέτηση της άφιξης.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ

Διαδικασίες για τα αιτήματα εκ νέου ανάληψης

Άρθρο 23

Υποβολή αιτήματος εκ νέου ανάληψης

1. Όταν ένα κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας ή στο έδαφος του οποίου ένας αιτών ή άλλο πρόσωπο όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ) διαμένει χωρίς τίτλο διαμονής, θεωρεί ότι είναι υπεύθυνο άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 5 και το άρθρο 18, παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και δ), μπορεί να υποβάλει στο εν λόγω κράτος μέλος αίτημα εκ νέου ανάληψης του προσώπου αυτού.

2. Σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης διεθνούς προστασίας το αίτημα εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός **ενός μηνός** από την παραλαβή της σύμπτωσης EURODAC, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. ||.../...|| [σχετικά με τη θέσπιση του «EURODAC» για την αντιπαραβολή των δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../... για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα].

Εάν το αίτημα εκ νέου ανάληψης αιτούντος που υπέβαλε μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία διαφορετικά από τα στοιχεία που ελήφθησαν από το σύστημα EURODAC, αποστέλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2.

3. Όταν δεν υπάρχει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας και σε περίπτωση που το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα αποφασίζει να ερευνήσει το σύστημα EURODAC σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../... [σχετικά με τη θέσπιση του «EURODAC» για την αντιπαραβολή των δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../... για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, το αίτημα εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός **ενός μηνός** από την παραλαβή της σύμπτωσης EURODAC, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού.

Εάν το αίτημα εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία διαφορετικά από τα στοιχεία που ελήφθησαν από το σύστημα EURODAC, αποστέλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα λαμβάνει γνώση ότι υπεύθυνο για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μπορεί να είναι άλλο κράτος μέλος.

4. Όταν το αίτημα εκ νέου ανάληψης αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ) δεν υποβάλλεται εντός της περιόδου που καθορίζεται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου, η ευθύνη για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας βαρύνει το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε μεταγενέστερα η αίτηση ή στο έδαφος του οποίου διαμένει το πρόσωπο χωρίς τίτλο διαμονής.

5. Το αίτημα περί της εκ νέου ανάληψης του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ) υποβάλλεται με τη χρήση τυποποιημένο εντύπου και συμπεριλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ή έμμεσες αποδείξεις ή/και συναφή στοιχεία από τις δηλώσεις του προσώπου, που να επιτρέπουν στις αρχές του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύει το κατά πόσον είναι υπεύθυνο.

Οι κανόνες που αφορούν τα αποδεικτικά στοιχεία και την ερμηνεία αυτών, καθώς και την κατάρτιση και τις διαδικασίες διαβίβασης αιτημάτων, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 41, παράγραφος 2.

Άρθρο 24

Απάντηση στο αίτημα εκ νέου ανάληψης

1. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις και αποφαινεται σχετικά με το αίτημα εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου το ταχύτερο δυνατόν και, σε κάθε περίπτωση όχι αργότερα από ένα μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία παρελήφθη το αίτημα. Όταν το αίτημα βασίζεται σε στοιχεία λαμβανόμενα από το σύστημα Eurodac, η προθεσμία αυτή μειώνεται σε δύο εβδομάδες.

2. Η έλλειψη απάντησης εντός της προθεσμίας του ενός μηνός ή των δύο εβδομάδων που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος, και συνεπάγεται την υποχρέωση εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της

υποχρέωσης για κατάλληλη διευθέτηση της άφιξης.

ΤΜΗΜΑ IV Διαδικαστικές εγγυήσεις

Άρθρο 25 Κοινοποίηση της απόφασης μεταφοράς

1. Όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα συμφωνεί με την αναδοχή ή την εκ νέου ανάληψη του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ), το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο την απόφαση μεταφοράς του προς το υπεύθυνο κράτος μέλος και, κατά περίπτωση, μη εξέτασης της αίτησης του διεθνούς προστασίας. Η εν λόγω κοινοποίηση γίνεται γραπτώς, σε γλώσσα την οποία *ο αιτών* ευλόγως κατανοεί ή *ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί* και εντός διαστήματος όχι μεγαλύτερου των δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της απάντησης από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

2. Η απόφαση της παραγράφου 1 πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να περιέχει περιγραφή των κύριων σταδίων της διαδικασίας που οδήγησε στην απόφαση. Περιλαμβάνει πληροφορίες για τις διαθέσιμες προσφυγές και τις προθεσμίες που εφαρμόζονται για την άσκηση ανάλογων προσφυγών, καθώς και πληροφορίες για πρόσωπα ή οντότητες που μπορούν να παράσχουν ειδική νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση στο πρόσωπο. Συνοδεύεται από στοιχεία σχετικά με την προθεσμία εκτέλεσης της μεταφοράς και περιλαμβάνει, εφόσον είναι απαραίτητο, τις πληροφορίες σχετικά με τον τόπο στον οποίο και την ημερομηνία κατά την οποία θα πρέπει να παρουσιασθεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, εφόσον μεταβαίνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος με δικά του μέσα. Καθορίζονται προθεσμίες για την εκτέλεση της μεταφοράς ώστε να δίδεται στο πρόσωπο εύλογο χρονικό διάστημα για την άσκηση προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 26.

Άρθρο 26 Προσφυγές

1. Ο αιτών ή άλλο πρόσωπο όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ) έχουν το δικαίωμα άσκησης πραγματικής δικαστικής προσφυγής, με τη μορφή ένδικου μέσου ή αναθεώρησης, ενώπιον δικαστηρίου τόσο για τα πραγματικά όσο και για τα νομικά στοιχεία της απόφασης μεταφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 25.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο εύλογο χρονικό διάστημα εντός του οποίου μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά του πραγματικής δικαστικής προσφυγής σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Το εν λόγω χρονικό διάστημα ανέρχεται τουλάχιστον σε δέκα εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία της κοινοποίησης που προβλέπει το άρθρο 25, παράγραφος 1.

3. Σε περίπτωση ένδικου μέσου ή αναθεώρησης της απόφασης μεταφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 25, η αρχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, αποφασίζει, ενεργώντας, ***είτε μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, είτε*** αυτοδίκαια, το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση όχι αργότερα από ***πέντε*** εργάσιμες ημέρες από την υποβολή του ένδικου μέσου ή της *αίτησης* αναθεώρησης, κατά πόσον το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μπορεί να παραμείνει στο έδαφος του ενδιαφερομένου κράτους μέλους εν αναμονή του αποτελέσματος του

ένδικου μέσου ή της αναθεώρησής του.

4. Δεν πραγματοποιείται μεταφορά πριν από τη λήψη της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Η απόφαση που δεν επιτρέπει στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο να παραμείνει στο έδαφος του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους εν αναμονή του αποτελέσματος του ένδικου μέσου ή της αναθεώρησής του, αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει πρόσβαση σε νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση και, εάν απαιτείται, σε γλωσσική βοήθεια.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν **μετά από αίτηση** τη χορήγηση **της απαραίτητης** δωρεάν νομικής συνδρομής ή/και εκπροσώπησης **σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφοι 3 έως 6, της οδηγίας 2005/85/EK.**

Οι διαδικασίες για την πρόσβαση στη νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο.

ΤΜΗΜΑ V

Κράτηση για το σκοπό της μεταφοράς

Άρθρο 27

Κράτηση

1. Τα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν σε κράτηση ένα πρόσωπο για το λόγο και μόνο ότι επιζητεί διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία 2005/85/EK.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 8 παράγραφος 2 της οδηγίας ||.../.../ΕΚ|| [σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη], όταν αποδεικνύεται αναγκαίο, με βάση την ατομική αξιολόγηση κάθε περίπτωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να κρατούν αιτούντα άσυλο ή άλλο πρόσωπο όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ) του παρόντος κανονισμού για τον οποίο έχει ληφθεί απόφαση μεταφοράς στο υπεύθυνο κράτος μέλος, σε **χώρο που να μην είναι κρατητήριο μόνο εάν δεν έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά άλλα λιγότερο αυστηρά μέτρα** και μόνο εάν υπάρχει κίνδυνος διαφυγής.

3. Κατά την αξιολόγηση της εφαρμογής άλλων λιγότερο αυστηρών μέτρων για το σκοπό της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις εναλλακτικές λύσεις της κράτησης, όπως η τακτική εμφάνιση ενώπιον των αρχών, η κατάθεση χρηματικής εγγύησης, η υποχρέωση διαμονής σε υποδεικνυόμενο μέρος ή άλλα μέτρα για την πρόληψη του κινδύνου διαφυγής.

4. Η κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 μπορεί να εφαρμοστεί μόνο από τη στιγμή που η απόφαση μεταφοράς στο υπεύθυνο κράτος μέλος έχει κοινοποιηθεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 25, μέχρι το εν λόγω πρόσωπο να μεταφερθεί στο υπεύθυνο κράτος μέλος.

5. Η κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 διατάσσεται για το βραχύτερο δυνατό χρονικό διάστημα. Δεν διαρκεί περισσότερο από το χρόνο που εύλογα απαιτείται για την πλήρωση των αναγκαίων διοικητικών διαδικασιών για την εκτέλεση μεταφοράς.

6. Η κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 διατάσσεται από τις δικαστικές αρχές. Σε επείγουσες περιπτώσεις μπορεί να διαταχθεί από τις διοικητικές αρχές. Στην περίπτωση αυτή η

απόφαση κράτησης επιβεβαιώνεται από τις δικαστικές αρχές εντός 72 ωρών από την έναρξη της κράτησης. Όταν η δικαστική αρχή διαπιστώνει ότι η κράτηση είναι παράνομη, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αφήνεται αμέσως ελεύθερο.

7. Η κράτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 διατάσσεται γραπτώς και αιτιολογείται τόσο όσον αφορά τα νομικά όσο και τα πραγματικά στοιχεία, αποσαφηνίζοντας ιδίως τους λόγους βάσει των οποίων θεωρείται ότι υπάρχει ■ κίνδυνος διαφυγής του ενδιαφερόμενου προσώπου καθώς και τη χρονική της διάρκεια.

Οι κρατούμενοι ενημερώνονται αμέσως για τους λόγους κράτησης, την προβλεπόμενη διάρκεια της κράτησης και τις διαδικασίες που καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο για την προσβολή της απόφασης κράτησης, σε γλώσσα την οποία κατανοούν ή ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοούν.

8. Σε κάθε περίπτωση κράτησης σύμφωνα με την παράγραφο 2, η || κράτηση επανεξετάζεται από δικαστική αρχή σε εύλογα χρονικά διαστήματα είτε κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερόμενου είτε αυτοδίκαια. Η κράτηση δεν παρατείνεται ποτέ αδικαιολόγητα.

9. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν πρόσβαση σε νομική συνδρομή η/και εκπροσώπηση σε περιπτώσεις κράτησης σύμφωνα με την παράγραφο 2, που παρέχεται δωρεάν όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν μπορεί να καταβάλει τις σχετικές δαπάνες.

Οι διαδικασίες για πρόσβαση σε νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση σε ανάλογες περιπτώσεις καθορίζονται στο εθνικό δίκαιο.

10. Οι ανήλικοι δεν κρατούνται εκτός εάν αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον τους, όπως προβλέπεται στο **άρθρο 6, παράγραφος 3** του παρόντος κανονισμού και σύμφωνα με ατομική εξέταση της κατάστασής τους βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 5 της οδηγίας ||.../.../ΕΚ|| [σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη].

11. Οι ασυνόδευτοι ανήλικοι δεν κρατούνται ποτέ.

12. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αιτούντες άσυλο που κρατούνται σύμφωνα με το παρόν άρθρο απολαύουν του ίδιου επιπέδου όρων υποδοχής των κρατούμενων αιτούντων όπως αυτών που καθορίζονται ιδίως στα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας ||.../.../ΕΚ|| [σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη].

ΤΜΗΜΑ VI

Μεταφορές

Άρθρο 28

Λεπτομέρειες και προθεσμίες

1. Η μεταφορά του αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ) από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου μέσου ή αναθεώρησης εφόσον παρέχεται σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 3 ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Εάν είναι απαραίτητο, ο αιτών άσυλο εφοδιάζεται από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα με άδεια ελεύθερης διέλευσης σύμφωνα προς το υπόδειγμα που εγκρίθηκε βάσει της κανονιστικής διαδικασίας του άρθρου 41, παράγραφος 2.

Το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα, ανάλογα με την περίπτωση, για την ασφαλή άφιξη του ενδιαφερομένου ή για τη μη εμφάνισή του εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας.

2. Εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεων του αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου και η ευθύνη μεταβιβάζεται τότε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω φυλάκισης του ενδιαφερομένου ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει.

3. Εάν ένα πρόσωπο έχει μεταφερθεί εσφαλμένα ή η απόφαση μεταφοράς ακυρώθηκε κατόπιν άσκησης ένδικου μέσου μετά από την εκτέλεση της μεταφοράς, το κράτος μέλος που εκτέλεσε τη μεταφορά αμελλητί αναλαμβάνει εκ νέου το εν λόγω πρόσωπο.

4. Η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει συμπληρωματικούς κανόνες σχετικά με την εκτέλεση των μεταφορών. Τα μέτρα αυτά, τα οποία έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπληρώσεώς του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 41, παράγραφος 3.

Άρθρο 29

Δαπάνες μεταφορών

1. Οι απαραίτητες δαπάνες για τη μεταφορά αιτούντος ή άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ) προς το υπεύθυνο κράτος μέλος καλύπτονται από κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά.

2. Όταν ο ενδιαφερόμενος πρέπει να αποστέλλεται πίσω σε κράτος μέλος, λόγω εσφαλμένης μεταφοράς ή απόφασης μεταφοράς που ακυρώθηκε κατόπιν άσκησης ένδικου μέσου μετά από την εκτέλεση της μεταφοράς, το κράτος μέλος που εκτέλεσε αρχικά τη μεταφορά είναι υπεύθυνο για τις δαπάνες μεταφοράς του ενδιαφερόμενου προσώπου πίσω στο έδαφός του.

3. Οι δαπάνες των μεταφορών αυτών δεν μπορούν να βαρύνουν τα πρόσωπα που πρέπει να μεταφερθούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

4. Μπορούν να εκδοθούν συμπληρωματικοί κανόνες σχετικά με την υποχρέωση του κράτους μέλους προέλευσης να καλύψει τις δαπάνες μεταφορών σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2.

Άρθρο 30

Ανταλλαγή συναφών πληροφοριών πριν από την εκτέλεση των μεταφορών

1. Σε όλες τις περιπτώσεις μεταφορών, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά ενημερώνει το κράτος μέλος προορισμού εάν ο ενδιαφερόμενος είναι ικανός προς μεταφορά. Μόνο τα ικανά προς μεταφορά πρόσωπα μεταφέρονται.

2. Το κράτος μέλος που εκτελεί τη μεταφορά γνωστοποιεί στο υπεύθυνο κράτος μέλος τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του αιτούντος που θα μεταφερθεί, τα οποία θεωρούνται δέοντα, συναφή και μη υπερβολικά και τα οποία έχουν ως μόνο στόχο να εξασφαλίσουν ότι οι αρμόδιες αρχές ασύλου στο υπεύθυνο κράτος μέλος, έχουν τη δυνατότητα να παράσχουν στον αιτούντα την κατάλληλη βοήθεια, συμπεριλαμβανομένης της παροχής αναγκαίας ιατρικής μέριμνας, και να εξασφαλίσουν τη συνέχεια της προστασίας και των δικαιωμάτων που χορηγούνται από τον παρόντα κανονισμό και από την οδηγία «.../.../ΕΚ» [σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη]. Οι πληροφορίες αυτές γνωστοποιούνται σε αρχικό στάδιο και το αργότερο επτά εργάσιμες ημέρες πριν από την εκτέλεση μεταφοράς, εκτός εάν το κράτος μέλος λάβει γνώση τους σε μεταγενέστερο στάδιο.

3. Τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν ιδίως τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) στοιχεία επικοινωνίας με μέλη της οικογένειας ή άλλους συγγενείς στο κράτος μέλος προορισμού, κατά περίπτωση·
- β) στην περίπτωση ανηλίκων, πληροφορίες σχετικά με το επίπεδο εκπαίδευσής τους·
- γ) πληροφορίες σχετικά με την ηλικία του αιτούντος·
- δ) οποιεσδήποτε άλλες πληροφορίες που το κράτος μέλος προέλευσης θεωρεί ουσιώδεις για να κατοχυρώσει τα δικαιώματα και τις ειδικές ανάγκες του || αιτούντος.

4. Για το στόχο μόνο της παροχής μέριμνας ή θεραπείας, ιδίως όσον αφορά πρόσωπα με αναπηρία, ηλικιωμένους, εγκύους, ανήλικους και πρόσωπα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχολογικής, σωματικής και σεξουαλικής βίας, το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά διαβιβάζει πληροφορίες σχετικά με οποιεσδήποτε ειδικές ανάγκες του αιτούντος που θα μεταφερθεί, στις οποίες σε ειδικές περιπτώσεις μπορούν να περιλαμβάνονται στοιχεία για την κατάσταση της σωματικής ή ψυχικής υγείας του. Το υπεύθυνο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι αυτές οι ειδικές ανάγκες αντιμετωπίζονται δεόντως, συμπεριλαμβανομένης ιδίως οποιασδήποτε ουσιώδους ιατρικής μέριμνας που μπορεί να απαιτείται.

5. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 διαβιβάζονται στο υπεύθυνο κράτος μέλος μόνο από το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά εφόσον ο αιτών ή/και ο εκπρόσωπός του έχουν ρητά συναινέσει σε αυτό ή όταν αυτό είναι απαραίτητο για την προστασία των ζωτικών συμφερόντων του ατόμου αυτού ή άλλου προσώπου όταν αυτό είναι σωματικά ή νομικά ανίκανο να συναινέσει. Μόλις ολοκληρωθεί η μεταφορά, οι πληροφορίες αυτές διαγράφονται άμεσα από το κράτος μέλος το οποίο προβαίνει στη μεταφορά.

6. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικής υγείας διενεργείται μόνο από επαγγελματίες στον τομέα της υγείας που υπόκειται βάσει του εθνικού δικαίου ή κανόνων που θεσπίζονται από εθνικούς αρμόδιους φορείς στην υποχρέωση *ιατρικού* απορρήτου ή από άλλο πρόσωπο που υπόκειται σε ισοδύναμη υποχρέωση απορρήτου. Αυτοί οι επαγγελματίες στον τομέα της υγείας και τα πρόσωπα που παραλαμβάνουν και επεξεργάζονται τις πληροφορίες αυτές λαμβάνουν την δέουσα ιατρική κατάρτιση καθώς και κατάρτιση σχετικά με την δέουσα επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με την υγεία.

7. Η ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται μεταξύ των αρχών που κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με το *άρθρο 34 του παρόντος κανονισμού* με τη χρήση του ηλεκτρονικού δικτύου επικοινωνίας «DubliNet» ||. Οι κοινοποιηθείσες αρχές σύμφωνα με το *άρθρο 34 του παρόντος κανονισμού* καθορίζουν επίσης τους επαγγελματίες στον τομέα της υγείας οι οποίοι διαθέτουν εξουσιοδότηση για την επεξεργασία των πληροφοριών που

αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου. Οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 4 του παρόντος άρθρου.

8. Για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, εγκρίνεται έντυπο υπόδειγμα για τη μεταφορά των δεδομένων που απαιτούνται βάσει του παρόντος άρθρου σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2.

9. Οι κανόνες που καθορίζονται στο άρθρο 33, παράγραφοι 8 έως 12 εφαρμόζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 31 *Μέθοδος πραγματοποίησης μεταφορών*

1. Το κράτος μέλος που πραγματοποιεί τη μεταφορά προωθεί μεταφορές σε εκούσια βάση παρέχοντας επαρκείς πληροφορίες στον αιτούντα.

2. Εάν οι μεταφορές στο αρμόδιο κράτος μέλος πραγματοποιούνται με ελεγχόμενη αναχώρηση ή με συνοδεία, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αυτές διεξάγονται με ανθρώπινο τρόπο και με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

ΤΜΗΜΑ VII

Προσωρινή αναστολή μεταφορών

Άρθρο 32 *Προσωρινή αναστολή μεταφορών*

1. Όταν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει ιδιαίτερα επείγουσα κατάσταση η οποία επιβαρύνει στο έπακρο τις ικανότητες υποδοχής, το σύστημα ή την υποδομή ασύλου του, και όταν η μεταφορά αιτούντων διεθνή προστασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό μπορεί να το επιβαρύνει περαιτέρω, αυτό το κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει αίτημα αναστολής των εν λόγω μεταφορών.

Το αίτημα αυτό απευθύνεται στην Επιτροπή. Στο αίτημα αναφέρονται οι λόγοι στους οποίους βασίζεται και περιλαμβάνονται ιδίως:

- α) λεπτομερής περιγραφή της ιδιαίτερα επείγουσας κατάστασης η οποία επιβαρύνει στο έπακρο τις ικανότητες υποδοχής, το σύστημα ή την υποδομή ασύλου του κράτους που υποβάλλει το αίτημα, συμπεριλαμβανομένων σχετικών στατιστικών και αποδεικτικών στοιχείων·
- β) τεκμηριωμένες προβλέψεις της πιθανής εξέλιξης της κατάστασης || βραχυπρόθεσμα·
- γ) τεκμηριωμένη επεξήγηση της περαιτέρω επιβάρυνσης που η μεταφορά αιτούντων διεθνή προστασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό θα μπορούσε να προσθέσει στις ικανότητες υποδοχής, το σύστημα ή την υποδομή ασύλου του κράτους που υποβάλλει το

αίτημα, συμπεριλαμβανομένων σχετικών στατιστικών και άλλων αποδεικτικών στοιχείων.

2. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι επικρατούσες σε κράτος μέλος συνθήκες μπορεί να οδηγήσουν σε επίπεδο προστασίας των αιτούντων διεθνή προστασία που δεν συμμορφώνεται προς την κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως προς την οδηγία ||.../.../ΕΚ|| σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη, || την οδηγία 2005/85/ΕΚ και την οδηγία 2004/83/ΕΚ, μπορεί να αποφασίσει δυνάμει της διαδικασίας που ορίζεται στην παράγραφο 4 την αναστολή όλων των μεταφορών αιτούντων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

3. Όταν ένα κράτος μέλος ανησυχεί ότι οι επικρατούσες σε άλλο κράτος μέλος συνθήκες μπορεί να οδηγήσουν σε επίπεδο προστασίας των αιτούντων διεθνή προστασία που δεν συμμορφώνεται προς την κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως προς την οδηγία ||.../.../ΕΚ|| σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη, || την οδηγία 2005/85/ΕΚ και την οδηγία 2004/83/ΕΚ, μπορεί να υποβάλει αίτημα αναστολής όλων των μεταφορών αιτούντων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Το αίτημα αυτό απευθύνεται στην Επιτροπή. Στο αίτημα σημειώνονται οι λόγοι στους οποίους βασίζεται και περιλαμβάνονται ιδίως λεπτομερείς πληροφορίες για την κατάσταση στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος που καταδεικνύουν την πιθανή έλλειψη συμμόρφωσης προς την κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως προς την οδηγία ||.../.../ΕΚ|| σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη, || την οδηγία 2005/85/ΕΚ και την οδηγία 2004/83/ΕΚ.

4. Μετά από την παραλαβή αιτήματος βάσει των παραγράφων 1 ή 3, ή κατόπιν ίδιας πρωτοβουλίας βάσει της παραγράφου 2, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την αναστολή όλων των μεταφορών αιτούντων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Αυτή η απόφαση λαμβάνεται το συντομότερο δυνατό και το αργότερο ένα μήνα μετά από την υποβολή αιτήματος. Η απόφαση αναστολής των μεταφορών πρέπει να αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται και να περιλαμβάνει ιδίως:

- α) εξέταση όλων των συναφών συνθηκών που επικρατούν στο κράτος μέλος προς το οποίο μπορούν να ανασταλούν οι μεταφορές·
- β) εξέταση του δυνητικού αντικτύπου της αναστολής των μεταφορών στα άλλα κράτη μέλη·
- γ) την προτεινόμενη ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η αναστολή των μεταφορών·
- δ) οποιουσδήποτε ειδικούς όρους που συνδέονται με την εν λόγω αναστολή·
- ε) *ενδείξεις μέτρων, κριτήρια αναφοράς και χρονοδιαγράμματα που πρέπει να θεσπιστούν για την αξιολόγηση της προόδου ως προς την αντιμετώπιση των περιστάσεων που εντοπίζονται σύμφωνα με το στοιχείο α).*

5. Η Επιτροπή κοινοποιεί στο Συμβούλιο και τα κράτη μέλη την απόφασή της να αναστείλει όλες τις μεταφορές αιτούντων σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό προς το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να παραπέμψει την απόφαση της Επιτροπής στο Συμβούλιο εντός ενός μηνός από την παραλαβή της κοινοποίησης. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός ενός μηνός από την ημερομηνία παραπομπής από το κράτος μέλος.

6. Μετά την απόφαση της Επιτροπής να αναστείλει τις μεταφορές προς κράτος μέλος, τα άλλα κράτη μέλη στα οποία ευρίσκονται οι αιτούντες των οποίων η μεταφορά ανεστάλη είναι υπεύθυνα για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας των εν λόγω προσώπων.

Στην απόφαση αναστολής των μεταφορών προς κράτος μέλος λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης της προστασίας των ανηλίκων και της ενότητας της οικογένειας.

7. Η απόφαση αναστολής των μεταφορών προς κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 1 δικαιολογεί τη χορήγηση ενίσχυσης για τα επείγοντα μέτρα που καθορίζονται στο άρθρο 5 της απόφασης αριθ. 573/2007/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, μετά από αίτημα ενίσχυσης από το εν λόγω κράτος μέλος.

8. Ένα κράτος μέλος όπως αναφέρεται στις παραγράφους 1 έως 3 λαμβάνει αποτελεσματικά και έγκαιρα μέτρα προς επανόρθωση της κατάστασης που οδήγησε στην προσωρινή αναστολή των μεταφορών.

9. Οι μεταφορές μπορούν να ανασταλούν για περίοδο η οποία δεν δύναται να υπερβαίνει τους έξι μήνες. Όταν οι λόγοι λήψης των μέτρων εξακολουθούν να ισχύουν μετά από έξι μήνες, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή κατόπιν ίδιας πρωτοβουλίας, να παρατείνει την εφαρμογή τους για περαιτέρω περίοδο έξι μηνών. **Εφαρμόζονται επίσης οι διατάξεις της παραγράφου 5.**

10. Καμία από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν ερμηνεύεται κατά την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τη γενική υποχρέωσή τους να λαμβάνουν όλα τα δέοντα μέτρα, είτε γενικά είτε ειδικά, για να εξασφαλίζουν την τήρηση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την κοινοτική νομοθεσία για το άσυλο και ιδίως από τον παρόντα κανονισμό, την οδηγία ||.../.../ΕΚ|| σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη και την οδηγία 2005/85/ΕΚ.

11. Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, και ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης, θεσπίζονται μέσα, δεσμευτικά για όλα τα κράτη μέλη, προκειμένου να παρέχεται αποτελεσματική στήριξη στα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ειδικές και δυσανάλογες πιέσεις στα εθνικά συστήματά τους λόγω ιδίως της γεωγραφικής ή δημογραφικής τους κατάστασης. Τα εν λόγω μέσα τίθενται σε ισχύ το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2011 και προβλέπουν οπωσδήποτε τα ακόλουθα:

- α) την απόσπαση υπαλλήλων από άλλα κράτη μέλη, υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης σε Θέματα Ασύλου για να βοηθούν τα κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν ειδικές πιέσεις και στα οποία οι αιτούντες δεν μπορούν να επωφεληθούν από επαρκή πρότυπα προστασίας·**
- β) σύστημα μετεγκατάστασης δικαιούχων διεθνούς προστασίας από κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ειδικές και δυσανάλογες πιέσεις σε άλλα κράτη μέλη, κατόπιν διαβούλευσης με την Υπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, εξασφαλίζοντας παράλληλα ότι κατά την μετεγκατάσταση ακολουθούνται αμερόληπτοι, διαφανείς και σαφείς κανόνες.**

12. Το παρόν άρθρο παύει να ισχύει μετά την έναρξη ισχύος των μέσων που αναφέρονται στην παράγραφο 11 και οπωσδήποτε το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2011.

¹ EE L 144 ||, 6.6.2007, σ.1.

13. Στο πλαίσιο της παρακολούθησης και αξιολόγησης του άρθρου 42, η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2011. Στην εν λόγω έκθεση, η Επιτροπή εκτιμά εάν και κατά πόσο υπάρχει αιτιολογημένη ανάγκη παράτασης της εφαρμογής του παρόντος άρθρου μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2011. Εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι τούτο ενδείκνυται, υποβάλλει πρόταση για την εν λόγω παράταση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 251 της Συνθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 33 Διαβίβαση πληροφοριών

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος το ζητήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για τον αιτούντα άσυλο τα οποία είναι προσήκοντα, συναφή και δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο προκειμένου:
 - α) να προσδιορισθεί το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας·
 - β) να εξετασθεί η αίτηση διεθνούς προστασίας·
 - γ) να εκτελεσθούν όλες οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό.
2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να καλύπτουν μόνο:
 - α) τα στοιχεία ταυτότητας του αιτούντος και, ενδεχομένως, των μελών της οικογενείας του (όνομα, επώνυμο - ενδεχομένως, προηγούμενο όνομα -, υποκοριστικά ή ψευδώνυμο, ιθαγένεια -σημερινή ή προηγούμενη-, ημερομηνία και τόπος γεννήσεως)
 - β) τα έγγραφα ταυτότητας, ταξιδιωτικά έγγραφα (στοιχεία, διάρκεια ισχύος, ημερομηνία έκδοσης, εκδούσα αρχή, τόπος έκδοσης κ.λπ.)·
 - γ) τα λοιπά απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων τα οποία υπόκεινται σε επεξεργασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. ||.../...|| [σχετικά με τη θέσπιση του «EURODAC» για την αντιπαραβολή των δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα·
 - δ) τους τόπους διαμονής και τα δρομολόγια των ταξιδιών·
 - ε) τους τίτλους διαμονής ή τις θεωρήσεις που έχουν εκδοθεί από ένα κράτος μέλος·
 - στ) τον τόπο στον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση·
 - ζ) την ημερομηνία κατάθεσης, ενδεχομένως, προηγούμενης αίτησης διεθνούς προστασίας,

την ημερομηνία κατάθεσης της παρούσας αίτησης, το στάδιο της διαδικασίας και το περιεχόμενο της τυχόν ληφθείσας απόφασης.

3. Εξάλλου, και στο μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από άλλο κράτος μέλος να του γνωστοποιήσει τους λόγους που επικαλείται ο αιτών άσυλο προς υποστήριξη της αίτησής του και τους λόγους της απόφασης που τυχόν έχει ληφθεί σχετικά με αυτόν. Το κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει στο αίτημα που του υποβάλλεται, αν η γνωστοποίηση αυτών των πληροφοριών μπορεί να θίξει τα ουσιώδη συμφέροντα του κράτους μέλους ή την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ενδιαφερόμενου ή άλλου προσώπου. Σε κάθε περίπτωση, η γνωστοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών εξαρτάται από τη γραπτή συναίνεση του αιτούντος διεθνή προστασία, η οποία λαμβάνεται από το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε αυτή την περίπτωση ο αιτών πρέπει να γνωρίζει για ποιές πληροφορίες δίδει τη συναίνεσή του.

4. Κάθε αίτημα πληροφοριών αποστέλλεται μόνο στο πλαίσιο ατομικής αίτησης διεθνούς προστασίας. Είναι αιτιολογημένο και, όταν έχει ως στόχο να επαληθεύσει την ύπαρξη κριτηρίου ικανού να θεμελιώσει την ευθύνη του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται, προσδιορίζει σε ποιο αποδεικτικό στοιχείο, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών αξιόπιστων πηγών σχετικά με τα μέσα και τους τρόπους με τους οποίους ο αιτών άσυλο εισήλθε στα εδάφη των κρατών μελών, ή σε ποιο συγκεκριμένο και επαληθεύσιμο στοιχείο των δηλώσεων του αιτούντος βασίζεται. Εξυπακούεται ότι αυτές καθεαυτές οι σχετικές πληροφορίες των αξιόπιστων πηγών δεν επαρκούν για να καθορισθεί η ευθύνη και η αρμοδιότητα του κράτους μέλους βάσει του παρόντος κανονισμού, αλλά μπορούν να συμβάλουν στην αξιολόγηση άλλων ενδείξεων σχετικών με τον αιτούντα ατομικά άσυλο.

5. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα είναι υποχρεωμένο να απαντήσει εντός προθεσμίας τεσσάρων εβδομάδων. Κάθε καθυστέρηση της απάντησης δικαιολογείται δεόντως. Εάν η έρευνα που διεξάγεται από το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, το οποίο δεν τήρησε τη μέγιστη προθεσμία, καταλήξει σε πληροφορίες που καταδεικνύουν ότι αυτό είναι υπεύθυνο, το εν λόγω κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί την εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπεται στα άρθρα 21 και 23 ως λόγο άρνησης της συμμόρφωσης με αίτημα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης.

6. Η ανταλλαγή πληροφοριών διενεργείται κατόπιν αιτήματος ενός κράτους μέλους και μπορεί να πραγματοποιείται μόνο μεταξύ αρχών ο διορισμός των οποίων από κάθε κράτος μέλος έχει ανακοινωθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 1.

7. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Σε κάθε κράτος μέλος, αυτές οι πληροφορίες μπορούν, ανάλογα με το χαρακτήρα τους και την αρμοδιότητα της αποδέκτριας αρχής, να γνωστοποιούνται μόνο στις διοικητικές και δικαστικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με:

- α) τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας·
- β) την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας·
- γ) την εκτέλεση οποιασδήποτε υποχρέωσης που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό.

8. Το κράτος μέλος που διαβιβάζει τις πληροφορίες μεριμνά για την ακρίβειά τους και την ενημέρωσή τους. Εάν προκύψει ότι αυτό το κράτος μέλος διαβίβασε ανακριβή δεδομένα ή δεδομένα που δεν έπρεπε να διαβιβασθούν, τα κράτη μέλη προς τα οποία απευθύνονται αυτά τα

δεδομένα ενημερώνονται αμέσως. Οφείλουν να τα διορθώνουν ή να μεριμνούν για τη διαγραφή τους.

9. Ο αιτών άσυλο έχει το δικαίωμα να ενημερώνεται, κατόπιν αιτήματός του, για τυχόν δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τον αφορούν.

Εάν διαπιστώσει ότι αυτές οι πληροφορίες υπεβλήθησαν σε επεξεργασία κατά παραβίαση του παρόντος κανονισμού ή της οδηγίας 95/46/EK, ιδίως παρά τον ελλιπή ή ανακριβή χαρακτήρα τους, έχει το δικαίωμα να ζητάει τη διόρθωση ή τη διαγραφή τους.

Η αρχή που πραγματοποιεί τη διόρθωση ή τη διαγραφή των δεδομένων ενημερώνει σχετικά, ανάλογα με την περίπτωση, το κράτος μέλος που εξέδωσε ή παρέλαβε τις εν λόγω πληροφορίες.

Ο αιτών άσυλο έχει το δικαίωμα να εγείρει αγωγή ή να προβεί σε καταγγελία ενώπιον των αρμοδίων αρχών ή δικαστηρίων του κράτους μέλους που απέρριψε το δικαίωμα πρόσβασης ή το δικαίωμα διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων που τον αφορούν.

10. Κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τηρεί μνεία της διαβίβασης και της παραλαβής των πληροφοριών που ανταλλάσσονται, στον ατομικό φάκελο του ενδιαφερομένου προσώπου ή/και σε μητρώο.

11. Τα δεδομένα που ανταλλάσσονται διατηρούνται για διάστημα που δεν υπερβαίνει εκείνο που είναι αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους αντηλλάγησαν.

12. Εάν τα δεδομένα δεν υποβληθούν σε αυτόματη επεξεργασία ή δεν περιέχονται ή δεν πρόκειται να καταχωρισθούν σε αρχείο, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση του παρόντος άρθρου με αποτελεσματικά μέτρα ελέγχου.

Άρθρο 34

Αρμόδιες αρχές και πόροι

1. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή αμελλητί τις ειδικές αρχές που είναι υπεύθυνες για την εκτέλεση των υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό, και τις τυχόν τροποποιήσεις του. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές αυτές να διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους για να φέρουν σε πέρας τα καθήκοντα τους, και, ιδίως, για να ανταποκρίνονται, εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών σε αιτήματα πληροφοριών καθώς και σε αιτήματα αναδοχής και εκ νέου ανάληψης των αιτούντων άσυλο.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει ενοποιημένο κατάλογο των αρχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εάν υπάρχουν τυχόν τροποποιήσεις του, η Επιτροπή δημοσιεύει επικαιροποιημένο ενοποιημένο κατάλογο ετησίως.

3. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 λαμβάνουν την αναγκαία κατάρτιση όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

4. Οι κανόνες σχετικά με τη δημιουργία ασφαλών διαύλων ηλεκτρονικής επικοινωνίας μεταξύ των αρχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προκειμένου να διαβιβάζονται τα αιτήματα, οι απαντήσεις και όλη η αλληλογραφία και να εξασφαλίζεται ότι οι αποστολές λαμβάνουν αυτομάτως ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 41, παράγραφος 2.

Άρθρο 35
Διοικητικοί διακανονισμοί

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν, διμερώς, διοικητικούς διακανονισμούς σχετικά με τις πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να διευκολύνεται η εφαρμογή του και να αυξάνεται η αποτελεσματικότητά του. Αυτοί οι διακανονισμοί μπορούν να αφορούν:

- α) ανταλλαγές υπαλλήλων συνδέσμων·
- β) απλούστευση των διαδικασιών και μείωση των προθεσμιών διαβίβασης και εξέτασης των αιτημάτων αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντων άσυλο.

2. Οι διακανονισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γνωστοποιούνται στην Επιτροπή. Η Επιτροπή εγκρίνει τους διακανονισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) αφού επαληθεύσει ότι δεν αντιβαίνουν προς τον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII
Συνδιαλλαγή

Άρθρο 36
Συνδιαλλαγή

1. Όταν τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επιλύσουν διαφορά τους για οποιοδήποτε θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μπορούν να προσφύγουν στη διαδικασία συνδιαλλαγής που προβλέπεται στην παράγραφο 2.

2. Η διαδικασία συνδιαλλαγής κινείται με αίτημα ενός των διαφωνούντων κρατών μελών, το οποίο απευθύνεται στον πρόεδρο της επιτροπής που συστάθηκε βάσει του *άρθρου 41*. Αποδεχόμενα την προσφυγή στη διαδικασία συνδιαλλαγής, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τη δέσμευση να λάβουν πλήρως υπόψη τη λύση που θα προταθεί.

Ο πρόεδρος της επιτροπής ορίζει τρία μέλη της επιτροπής εκπροσωπούντα τρία κράτη μέλη που δεν εμπλέκονται στην υπόθεση. Αυτά τα μέλη της επιτροπής λαμβάνουν γραπτώς ή προφορικώς τα επιχειρήματα των μερών και μετά από διαβούλευση προτείνουν, εντός μηνός, λύση η οποία ενδεχομένως απορρέει από ψηφοφορία.

Της διαβούλευσης προεδρεύει ο πρόεδρος της επιτροπής ή ο αναπληρωτής του. Ο προεδρεύων μπορεί να εκφράσει την άποψή του, αλλά δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

Η προτεινόμενη λύση, είτε γίνει δεκτή είτε απορριφθεί από τα μέρη, είναι οριστική και αμετάκλητη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX
ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37
Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι κάθε μη ορθή χρήση δεδομένων που υπέστησαν επεξεργασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό τιμωρείται με επιβολή κυρώσεων, που είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές και περιλαμβάνουν διοικητικές ή/και ποινικές κυρώσεις σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 38 Μεταβατικά μέτρα

Όταν η εν λόγω αίτηση έχει υποβληθεί μετά την ημερομηνία του άρθρου 45, δεύτερο εδάφιο, τα γεγονότα που μπορούν να θεμελιώσουν την ευθύνη ενός κράτους μέλους δυνάμει του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται υπόψη ακόμη και αν είναι προγενέστερα αυτής της ημερομηνίας, εξαιρουμένων των γεγονότων που αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφος 2.

Άρθρο 39 Υπολογισμός προθεσμιών

Οι προθεσμίες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό υπολογίζονται ως εξής:

- α) Εάν μια προθεσμία προσδιορίζεται σε ημέρες, εβδομάδες ή μήνες πρέπει να υπολογίζεται από τη στιγμή κατά την οποία επέρχεται ένα γεγονός ή διενεργείται μια πράξη, η δε ημέρα κατά την οποία επέρχεται το γεγονός ή διενεργείται η πράξη δεν υπολογίζεται στην εν λόγω προθεσμία.
- β) Εάν μια προθεσμία προσδιορίζεται σε εβδομάδες ή μήνες λήγει με την παρέλευση της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας ή μήνα, η οποία είναι η ίδια ημέρα της εβδομάδας ή η ίδια ημερομηνία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα το γεγονός ή διενεργήθηκε η πράξη που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας. Όταν, σε προθεσμία προσδιοριζόμενη σε μήνες, δεν υπάρχει, στον τελευταίο μήνα, ημερομηνία αντίστοιχη της ημερομηνίας λήξης της προθεσμίας, η προθεσμία λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ημέρας του μήνα αυτού.
- γ) Στις προθεσμίες συνυπολογίζονται τα Σάββατα, οι Κυριακές και οι επίσημες εορτές των οικείων κρατών μελών.

Άρθρο 40 Εδαφικό πεδίο εφαρμογής

Όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία, ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στο ευρωπαϊκό έδαφός της.

Άρθρο 41 Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5

και 7 της απόφασης 1999/468/EK, *τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.*

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/EK, ορίζεται *τρίμηνη.*

3. *Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α, παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.*

Άρθρο 42

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Τρία έτη το αργότερο μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο *άρθρο 45* πρώτο εδάφιο, ***και με την επιφύλαξη του άρθρου 32, παράγραφος 13,*** η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτητες τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία για την προετοιμασία αυτής της έκθεσης έξι μήνες το αργότερο πριν λήξει η εν λόγω προθεσμία.

Η Επιτροπή, μετά από την υποβολή της εν λόγω έκθεσης, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και, ταυτόχρονα, εκθέσεις για την εφαρμογή του συστήματος Eurodac, όπως προβλέπεται από το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. ||.../... || [σχετικά με τη θέσπιση του «EURODAC» για την αντιπαραβολή των δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../... για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα].

Άρθρο 43

Στατιστικά στοιχεία

Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 862/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, *περί κοινοτικών στατιστικών για τη μετανάστευση και τη διεθνή προστασία*¹, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή (Eurostat) στατιστικά στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003.

Άρθρο 44

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 καταργείται.

Τα άρθρα 1, παράγραφος 1, 13, 14 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 || καταργούνται.

¹ EEL 199 ||, 31.7.2007, σ. 23.

Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό ή στα καταργούμενα άρθρα νοούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 45

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ισχύει για τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται από την πρώτη ημέρα του έκτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του και, από την ημερομηνία αυτή, || ισχύει για κάθε αίτηση αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης αιτούντων άσυλο, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας κατά την οποία έγινε η αίτηση. Ο προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας η οποία υποβάλλεται πριν από αυτή την ημερομηνία, πραγματοποιείται σύμφωνα με τα κριτήρια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη *Συνθήκη* ||.

|| [...],

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 44)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου

(ΕΕ L 50 της 25.2.2003)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1560/2003 της Επιτροπής και 17

μόνο άρθρα 11, παράγραφος 1, 13, 14

(ΕΕ L 222 της 5.9.2003)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003	Παρών κανονισμός
--------------------------	------------------

Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2, στοιχείο α)	Άρθρο 2 στοιχείο α)
Άρθρο 2, στοιχείο β)	διαγράφεται
Άρθρο 2, στοιχείο γ)	Άρθρο 2, στοιχείο β)
Άρθρο 2, στοιχείο δ)	Άρθρο 2, στοιχείο γ)
Άρθρο 2, στοιχείο ε)	Άρθρο 2, στοιχείο δ)
Άρθρο 2, στοιχείο στ)	Άρθρο 2, στοιχείο ε)
Άρθρο 2, στοιχείο ζ)	Άρθρο 2, στοιχείο στ)
-	Άρθρο 2, στοιχείο ζ)
Άρθρο 2, στοιχεία η) έως ι)	Άρθρο 2, στοιχεία η) έως ι)
-	Άρθρο 2, παράγραφος 1
Άρθρο 3, παράγραφος 1	Άρθρο 3, παράγραφος 1
Άρθρο 3, παράγραφος 2	Άρθρο 17, παράγραφος 1
Άρθρο 3, παράγραφος 3	Άρθρο 3, παράγραφος 3
Άρθρο 3, παράγραφος 4	Άρθρο 4, παράγραφος 1, εισαγωγική φράση
-	Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α) έως (ζ)
-	Άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 5	Άρθρο 20, παράγραφοι 1 έως 5
-	Άρθρο 20, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο
-	Άρθρο 5
-	Άρθρο 6
Άρθρο 5, παράγραφος 1	Άρθρο 7, παράγραφος 1
Άρθρο 5, παράγραφος 2	Άρθρο 7, παράγραφος 2
-	Άρθρο 7, παράγραφος 3
Άρθρο 6, πρώτη παράγραφος	Άρθρο 8, παράγραφος 1
-	Άρθρο 8, παράγραφος 3
Άρθρο 6, δεύτερη παράγραφος	Άρθρο 8, παράγραφος 4

Άρθρο 7	Άρθρο 9
Άρθρο 8	Άρθρο 10
Άρθρο 9	Άρθρο 13
Άρθρο 10	Άρθρο 14
Άρθρο 11	Άρθρο 15
Άρθρο 12	Άρθρο 16
Άρθρο 13	Άρθρο 3, παράγραφος 2
Άρθρο 14	Άρθρο 12
Άρθρο 15, παράγραφος 1	Άρθρο 17, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
Άρθρο 15, παράγραφος 2	Άρθρο 11, παράγραφος 1
Άρθρο 15, παράγραφος 3	Άρθρο 8, παράγραφος 2
Άρθρο 15, παράγραφος 4	Άρθρο 17, παράγραφος 2, τέταρτο εδάφιο
Άρθρο 15, παράγραφος 5	Άρθρο 8, παράγραφος 5 και άρθρο 11, παράγραφος 2
Άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο α)	Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α)
Άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β)	Άρθρο 18, παράγραφος 2
Άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο γ)	Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β)
Άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο δ)	Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ)
Άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο ε)	Άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ)
Άρθρο 16, παράγραφος 2	Άρθρο 19, παράγραφος 1
Άρθρο 16, παράγραφος 3	Άρθρο 19, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
-	Άρθρο 19, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 16, παράγραφος 4	Άρθρο 19, παράγραφος 3
Άρθρο 17	Άρθρο 19, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 18	Άρθρο 21
Άρθρο 19, παράγραφος 1	Άρθρο 22
Άρθρο 19, παράγραφος 2	Άρθρο 25, παράγραφος 1
	Άρθρο 25, παράγραφος 2 και άρθρο 26,

-	παράγραφος 1
Άρθρο 19, παράγραφος 3	Άρθρο 26, παράγραφοι 2 έως 6
Άρθρο 19, παράγραφος 4	Άρθρο 28, παράγραφος 1
-	Άρθρο 28, παράγραφος 2
Άρθρο 19, παράγραφος 5	Άρθρο 28, παράγραφος 3
Άρθρο 20, παράγραφος 1, εισαγωγική φράση	Άρθρο 28, παράγραφος 4
-	Άρθρο 23, παράγραφος 1
-	Άρθρο 23, παράγραφος 2
-	Άρθρο 23, παράγραφος 3
Άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο α)	Άρθρο 23, παράγραφος 4
Άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β)	Άρθρο 23, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο
Άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ)	Άρθρο 24, παράγραφος 1
Άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο δ)	Άρθρο 24, παράγραφος 2
Άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο ε)	Άρθρο 28, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο
Άρθρο 20, παράγραφος 2	Άρθρο 25, παράγραφοι 1, 2, άρθρο 26, παράγραφος 1, άρθρο 28, παράγραφος 1, δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 20, παράγραφος 3	Άρθρο 28, παράγραφος 2
Άρθρο 20, παράγραφος 4	Άρθρο 23, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο
-	Άρθρο 28, παράγραφος 4
-	Άρθρο 27
-	Άρθρο 29
-	Άρθρο 30
-	Άρθρο 32
Άρθρο 21, παράγραφοι 1 έως 9	Άρθρο 33, παράγραφοι 1 έως 9 πρώτο έως τρίτο εδάφιο
Άρθρο 21, παράγραφοι 10 έως 12	Άρθρο 33, παράγραφος 9, τέταρτο εδάφιο
Άρθρο 22, παράγραφος 1	Άρθρο 33, παράγραφοι 10 έως 12
	Άρθρο 34, παράγραφος 1

-	<i>Άρθρο 34, παράγραφος 2</i>
-	<i>Άρθρο 34, παράγραφος 3</i>
Άρθρο 22, παράγραφος 2	<i>Άρθρο 34, παράγραφος 4</i>
Άρθρο 23	<i>Άρθρο 35</i>
Άρθρο 24, παράγραφος 1	διαγράφεται
Άρθρο 24, παράγραφος 2	<i>Άρθρο 38</i>
Άρθρο 24, παράγραφος 3	διαγράφεται
Άρθρο 25, παράγραφος 1	<i>Άρθρο 39</i>
Άρθρο 25, παράγραφος 2	διαγράφεται
Άρθρο 26	<i>Άρθρο 40</i>
Άρθρο 27, παράγραφοι 1, 2	<i>Άρθρο 41, παράγραφοι 1, 2</i>
Άρθρο 27 παράγραφος 3	διαγράφεται
Άρθρο 28	<i>Άρθρο 42</i>
Άρθρο 29	<i>Άρθρο 45</i>
-	<i>Άρθρο 36</i>
-	<i>Άρθρο 37</i>
-	<i>Άρθρο 43</i>
-	<i>Άρθρο 44</i>
Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 11, παράγραφος 1	Άρθρο 11, παράγραφος 1
Άρθρο 13, παράγραφος 1	Άρθρο 17, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
Άρθρο 13, παράγραφος 2	Άρθρο 17, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 13, παράγραφος 3	Άρθρο 17, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο
Άρθρο 13, παράγραφος 4	Άρθρο 17, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
Άρθρο 14	<i>Άρθρο 36</i>
Άρθρο 17, παράγραφος 1	Άρθρα 9, 10, 17 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
Άρθρο 17, παράγραφος 2	<i>Άρθρο 33, παράγραφος 3</i>

